

Jeg foretager mig herefter ikke yderligere 2

- Thi kendes for ret

”Being honest may not get you many friends
but it will always get you the right ones” - John Lennon

When you see corruption,
when you see injustice,
you speak up.
You don't just shut up
and say it's none of my business

Manal-al-Sharif

[Forlaget Nemesis](#)

Jeg foretager mig herefter ikke yderligere 2

Iben Schartau

Maj 2021

Juni 2021: redigering og tilføjelser før turen går til Tremmely

Sagsdokumenter tilhørende *begge* sager

forefindes på min hjemmeside

www.ibenschartau.com

Indholdsfortegnelse

Med lov skal land bygges – et åbenlyst statsbedrageri	side 4
Forbrydernes forsøg på at slippe	side 5
Datatilsynet, Justitsministeriet – og endnu et forklaringsbrev	side 7
Kort resumé	side 14
En sag midt i sagen – en forbindelse?	side 16
'Lise Hansen' og Co.	side 19
Kort oprids	side 20
Aflytning	side 22
Opsigelse af lejemålet?	side 23
Sigtelsesbrev nr. 1 og 2	side 28-34
Alle løgnhistorierne og den tilladte begåede kriminalitet	side 35
En stærkt samvittighedsløs gruppe af borgere med enerådig magt og kriminelle beføjelser:	side 36-39
Aarhus Universitet	
Danske statsmedier (2017-2021)	
Advokater (2017-2021)	
Uddannelses- og Forskningsministeriet (2017, 2018)	
Aarhus Universitets bestyrelsesformand (2017, 2018)	
Retsordførere for samtlige partier på Christiansborg (2018)	
Retsudvalget (2020)	
Institut for menneskerettigheder m.fl. (2020)	
Østjyllands Politi (2017-2021)	
Statsadvokat (2018, 2020)	
Rigsadvokat (2018)	
Justitsministeriet (2017, 2018, 2020)	
Datatilsynet (2020, 2021)	
Civilstyrelsen (2020)	
Procesbevillingsnævnet (2020, 2021)	

Tilføjelser juni 2021:

Retsmødet den 28 maj 2021, involveredes ustandselige selvudlevering og dombogen	side 40-43
Tremmely forude	side 44-45
Et sidste forsøg	side 45-46
Afslutningsvis	side 47

Bilag:

Rekommanderet brev til landsformand Helene Toxværd og næstformænd Poul Munk og Lars Dohn for Lejernes LO	side 49-51
--	------------

Med lov skal land bygges – et åbenlyst statsbedrageri

”Hun mente, at de danske politikere forsømte Danmarks forsvar, og var generelt af den overbevisning, at de var umoralske og korrumperede. Alberti-affæren var tidens store samtaleemne. Justitsminister Alberti havde begået underslæb i en svimlende skala. Moster Bess var dybt forarget, og den 9. august 1909 tog hun til Rigsdagsåbningen og banede sig vej ind i den fyldte rigsdagssal, greb formandens klokke og råbte, at ”*danske kvinder foragter og brandmærker Eder som en hob fædrelandsløse lejesvende, der forråder Danmarks ære!*” (Løvinden – Karen Blixen i Afrika, Tom Buk-Swienty, Gyldendal)

Er udvalgte politikere på Christiansborg, samt et ukendt antal ansatte i det danske stats-*embedsværk*, herunder danske politimyndigheder, involverede i alt det jeg står med i hænderne i dag? Tilbage fra januar 2017 og frem til nu år 2021. Noget der begyndte som én sag, hvis forrykte og utænkelige kurs er fortsat, og kun blevet værre. Så galt at der *pludselig* tilstødte endnu en sag? En sag midt i sagen? Eksempelvis: hvorfor bryder Hobro Boligforening jeg bor til leje under, straffeloven, på nøjagtig samme måde som Aarhus Universitet? Helt ubekymret begås der kriminalitet af ansatte i en almennyttig boligforening og et par andre lejere i fællesskab, heriblandt en nyligt indflyttet nabofamilie (og deres *gæster*). De handler alle selvsikkert og ubekymrede: Chikane, psykisk vold- og terror igennem mange måneder, der også involverer alvorlige og farlige løgne om både mig, men også min familie, sådan at mit lejemål blev gjort betinget. Løgne de involverede har kunnet *få lov* at sprede i danske statsstøttede landsdækkende medier. Dét på trods af, at jeg som altid har dokumentation på modpartens adfærd og intet mindre end begåede kriminalitet. Hvor mange deltagere er der reelt tale om, og ikke mindst hvem er iblandt – hvem står bag?

Som mit yngste barn sagde midt i det forrykte virvar omkring vores bolig: ”de sparker til nogle der allerede ligger ned”.

Hermed anden del af bogen [Jeg foretager mig herefter ikke yderligere](#)

Forbrydernes forsøg på at slippe

Igennem historien har de der mener sig på den rette side af loven – de *rigtige* og oftest *vigtige* - forsøgt at tegne et portræt og danne en profil af hvad der gør en forbryder. Lige fra udseende til karaktertræk. På den måde kunne forbryderne spottes, genkendes og holdes i *lovens* strakte arm, på forhånd. Vi vokser op med fordommene. Vi vokser op og indoktrineres med at det er en bestemt befolkningsgruppe eller en udvalgt etnicitet – en bestemt mennesketype - der er tale om. Altså hvor forbrydere skal findes flest. Ofte uuddannede og fattige. Ofte dem der rangerer lavest i samfundshierakiet. Sådan har det været til alle tider. Men jeg har lært noget helt andet på denne mærkværdige rejse.

Synet på lovgivning, bestemmelser og samfundsbekendtgørelser og formålet med sådan en samfundsindretning har ændret sig fundamentalt, i mine øjne. Vi burrer mennesker inde for at *andre* kan gå fri. Stort set. De *andre* er de rigtigt ødelæggende, dem der er samfundsskadelige og yderst farlige - for os alle sammen.

Dengang, i den daværende verden jeg forholdsvis naivt spankulerede rundt, dengang da jeg så småt opdagede det utænkelige, ualmindeligt overraskende bedrageri, tilbage i april 2017, begået af *en* ansat under Aarhus Universitet, forestillede jeg mig at der *blot* var tale om et *lokalt* problem. En enlig svale. I én afdeling. En svipser i kampens hede, sandsynligvis grundet travlhed. Måske. Jeg var i hvert fald noget rundforvirret, fordi det var så uventet. Men der var¹ tale om et bedrageri der snart skulle vise sig at være almindelig praksis, almindelig kendt, men værst af alt godkendt både af nærmeste overordnede, af universitetsledelse- og bestyrelse, samt med aner, yderst farlige fangarme, helt *op* på den ministerielle etage. Iblandt er involverende der prydes med kors, bånd og stjerner. Tilmed det folkevalgte niveau var inficeret. Det betød at der ingen hjælp var at hente hos *lovens lange fangarm* og ej heller *den fjerde statsmagt*. Selv specifiktuddannede i lovgivning vendte det blinde øje til. De direkte involverede var for fine at retsforfølge.

Kunne rejsen i det øde og stille Ingenmandsland blive til et fælt og farligt fjendeland?²

¹ Var betyder også er

² 1. formelle ulovlige afgørelser, ignorering. 2. formelle ulovlige afgørelser, ignorering, true, gøre grin. 3. formelle ulovlige afgørelser, ignorering, true, gøre grin, ulovlig aflytning og overvågning, bagvaskelse. 4. sidste fase, endemålet.

Jeg havde allerførst tænkt, at det kun var i afdelingen hvor den ansatte studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen, sad. Hendes (over)overordnede var dekan Johnny Laursen. Men teamkoordinator, snart efter udnævnt *chefjurist*, Louise Hauptmann, siddende i en *juridisk* afdeling (Uddannelsesjura), forsøgte at spise mig af med mærkværdigheder. Og da jeg skrev direkte til rektor Brian Bech Nielsen kom det mig heller ikke til hjælp. Ingen nærmere afklaring af hvad der foregik, andet end at bedrageriet så ud til at være mere omfattende hvad involverede angik. Siden af et sådant omfang, at det *nu* kan kaldes en demokratisk tragedie. En tragedie hvorpå et nyopstået moderne dansk DDR nu hviler. For hvis det er muligt for dem at slippe afsted med det, jamen så kan de jo slippe afsted med hvad som helst, igen og igen. Og sådan er det. Der er meget de fleste af vi borgere i Danmark ikke aner bliver begået af den slags mennesker. I vores navne.

Hvorfor er bedrageriet af yderste alvorlighed? Alvorlighed, fordi skræmmende mange med kendskab til sagen tier stille. Og dybt alvorligt, fordi *nogle* har **lov** og **ret** til at begå grove lovovertrædelser, uden nogensinde at blive stillet til ansvar. Tænk en gang! Og ekstremt alvorligt og samfundsskadeligt, fordi der er tale om noget så uøst som korrupsion. I Danmark. Indgåede aftaler imellem borgere med embeder i danske samfundsinstitutioner, den danske stat. Den danske stat er faktisk os alle sammen. Men det mest alvorlige, synes jeg, består i at forråde *den gode tro* så groft som tilfældet er her. Det forråder tillid og troen på *næsten*. Intet fællesskab kan fungere ordentligt, hvis det gennemsyres af dette forrående og kyniske misbrug af *den gode tro*. Det er livsnødvendigt at kunne stole på hinanden.

Et par tv-kendte *personligheder* lavede engang en slags dokumentar om Nordkorea. Deres mål var ikke et forsøg på at vælte diktaturet eller komme nordkoreanerne til undsætning. Hvad de ville Nordkorea ved jeg ikke, men måden de fik adgang til landet på, brød jeg mig overhovedet ikke om. De fik adgang under et løgnagtigt påskud. Og blev inviteret ind i god tro. Det kan jo lyde paradoksalt at opponere imod den metode, i et land der ikke går af vejen for selv at benytte sig af alvorlige og brutale metoder, men ikke desto mindre er det noget af det værste jeg ved, når nogle forbryder sig mod mennesker der befinder sig i god tro. At snige sig ind på falske og udspekulerede præmisser.

Jeg indgav en eksamensklage i god tro, men fik ikke andet end falske, udspekulerede, manipulerende, løgnagtige og ulovlige afgørelser smidt efter mig, i de efterfølgende år, i en uendelighed. Fra alle [u]tænkelige statsmyndighedsinstanser. Fik jeg andet end det? Kunne det blive meget værre?

Datatilsynet, Justitsministeriet – og endnu et forklaringsbrev

Den 25 april 2017, dagen efter jeg modtog ankenævnets afgørelse, skrev jeg til studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen for at spørge hvilke akter i sagen ankenævnet havde fået tilsendt.

”I ankenævnets afgørelse optræder, ikke overraskende, flere (deciderede) fejl, og desuden mangel på fyldestgørende behandling og stillingstagen af og til punkterne i klagen, således at min eksamensopgave stadig er bedømt ud fra ikke-eksisterende krav og ud fra en studieordning som ikke har relevans for HUM-faget. Derved er klagen behandlet retlig ukorrekt.” (25 april 2017)

”Jeg vil gerne anmode om dokumentation for- og bekræftelse på, hvilket materiale Ankenævnets medlemmer; Censorer Lise Busk-Jensen og Erik Svendsen, samt Underviser Lis Møller og Studerende [...] var i af besiddelse under bedømmelsen af ankesagen;

- 1) Hvilket materiale fra sagen jf. journalnr; 2017-414-000071?
- 2) 2) Af dette materiale, blev de da præsenteret for dele (dvs. udtaget dele) af sagens akter jf. journalnr; 2017-414-000071? ” (27 april 2017)

Da hun svarer mig, vedhæfter hun et vejledningsbrev der skulle have været sendt ud til de angiveligt fire ankenævnetsmedlemmer. Gør hun det, fordi jeg opdagede at *ankenævnet* begik nogle graverede fejl, og jeg ikke lod mig spise af med afgørelsen? Fremsendte hun i virkeligheden et (falsk) *bevis* og en underforstået *forklaring*, på forskud, for at sandsynliggøre og *verificere* ankenævnets eksistens? Sådan at jeg ikke skulle få yderligere mistanke til urent trav? Var ankenævnetsmedlemmernes vejledningsbrev et slags *forklaringsbrev* til mig? Ja, det ved vi nu, men var der flere sådanne forklaringsbreve i vente, forude? Ja, det ved vi nu.

Den 8 juni 2020 opdagede jeg en indkommen mail på en gammel Microsoft-konto, jeg ikke brugte ret meget og siden har forsøgt at slette³. Mailen var fra beskikket censor Lise Busk-Jensen og afsendt 15 maj 2020. Hun henvendte sig samtidig på vegne af studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen, skrev hun. De henvendte sig ikke under deres respektive stillingsbetegnelser og tilhørende institutioner, men som privatpersoner. Og de henvendte sig først så længe efter som to år, hvor jeg i denne mellemliggende periode har haft offentliggjort deres underskrifter og skrevet om sagen uafbrudt på både Twitter og min hjemmeside. Endda så langt tilbage som efteråret 2017 har jeg skrevet offentligt om sagen, dengang også på en blog på avisen.dk (før den blev tabloidiseret), hvor jeg offentliggjorde mit rekommanderede brev af 21 november 2017 til daværende Uddannelses- og Forskningsminister Søren Pind. Og det har alle involverede været klar over (herunder ministerier). Var det fordi min bog

³ Jeg har flere gange forsøgt at slette den, samt et par andre jeg havde, men modtager ingen kode for at kunne fuldende lukningen.

var udkommet i februar?

Jeg svarede på beskikket censor Lise Busk-Jensens mail samme dag som jeg opdagede mailen, 8 juni, og skrev efterfølgende til studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen for at høre hende om hun havde del i omtalte mail skrevet på hendes vegne. Det bekræftede hun.

I mine svar til dem begge skriver jeg flere ting, heraf bl.a. spørgsmålet om hvorfor de ikke har anmeldt mig noget før. For længe siden. Og forklaringen på det spørgsmål har Datatilsynet (Justitsministeriet) i deres brev af 20 juli 2020⁴, hvor det ganske vist skal se ud som om det er studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen der er forfatteren bag, og hvor hun samtidig har skrevet på vegne af beskikket censor Lise Busk-Jensen. Her eksempelvis en forklaring (ud af flere) fra Datatilsynets førnævnte brev:

”Den 30 juni 2018 indgav Aarhus Universitets jurister på mine vegne en anmeldelse af ISS⁵ til Nordjyllands Politi for chikane af mig. Denne sag har været under behandling i over halvandet år, og d. 26 marts 2020 modtog jeg afgørelse om, at politiet havde besluttet at standse efterforskningen, da de ikke mener, at det kan føre til at ISS eller nogen anden kan sigtes i sagen”

Når Datatilsynet skriver at Aarhus Universitets jurister har anmeldt mig for chikane på datoen **30 juni** da *frikendes* Aarhus Universitet dermed for, at der skulle være tale om fremsatte trusler i deres brev til mig af **4 juli 2018**:

”Såfremt du ikke respekterer ovenstående, vil Aarhus Universitet sammen med den pågældende sagsbehandler ikke tøve med at anmelde forholdet til politiet med henblik på at lade politi og anklagemyndighed vurdere, om der er grundlag for at rejse sigtelse efter straffelovens § 119 a”

Men nu fremgår det altså i Datatilsynets brev af 20 juli 2020, jf. studiekoordinator Vibeke Kjær Niensens påståede udtalelser, at der den 30 juni 2018 allerede *var* indgivet en anmeldelse, og hokus-pokus: væk er truslerne.

Jeg henvendte mig selvfølgelig til Nordjyllands Politi via Digital Post nogle dage efter modtagelsen af Datatilsynets brev, med forespørgsel om aktindsigt i den angiveligt indgivne anmeldelse af mig, men fik ikke et eneste svar. Heller ikke kvitteringssvar på modtaget henvendelse. Så jeg skrev igen.

⁴ Jeg modtog to breve, det ene et høringsbrev og det andet der skal ligne en del af studiekoordinator Vibeke Kjær Niensens anmeldelse.

⁵ Ingen af de involverede har nogensinde brugt betegnelsen ”ISS” om mig. Hvorfor forkorte mit navn, men ikke de to andres?

Og ringede til sidst, hvor jeg blev forklaret, at der var travlt i den afdeling for aktindsigt⁶ samt at der kunne gå en måned mere. I september ringer jeg igen til Nordjyllands Politi, og bliver omstillet til en afdeling hvor en medarbejder fortæller, at der ikke står noget [på skærmen] når vedkommende slår det op, men giver mig et mobilnummer til en politianklager. Ham taler jeg med den 3 september (2020). Han siger, at han vil vende tilbage ”først i næste uge”, og siden hørte jeg intet. Ingen opkald fra ham, eller brev fra Nordjyllands Politi om aktindsigt.

Beskikket censor Lise Busk-Jensen henvender sig på egne-og studiekoordinator Vibeke Kjær Niensens vegne, til mig, den 15 maj 2020, men:

”Vibeke Kjær Nielsen har den 17. juni 2020 henvendt sig til Datatilsynet. Vibeke Kjær Nielsen repræsenterer Lise Busk-Jensen” (Høringsbrev af 20 juli 2020)

Nu er det den anden vej rundt i forhold til hvem der henvender sig, og nu tilmed sådan at studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen repræsenterer beskikket censor Lise Busk-Jensen. Ingen af dem har individuelt anmeldt mig, hverken til Datatilsynet eller til politiet for eksempelvis injurier, på noget tidligere tidspunkt, andet end føromtalte anmeldelse jeg altså ikke kan få aktindsigt i⁷.

”Aarhus Universitet ser meget alvorligt på sager, hvor universitetets ansatte udsættes for chikane. Det gælder særligt når universitetets **ansatte udsættes for beskyldninger**, som kan medføre, at man opsiges fra sin stilling. Universitetet vurderer, at du i dine tweets og på din hjemmeside **groft og uretmæssigt** hænger en ansat på Aarhus Universitet ud for at have **begået ulovligheder**” (Aarhus Universitets trusselsbrev af 4 juli 2018)

På trods af at Aarhus Universitet finder det meget alvorligt, tilmed groft og uretmæssigt, at jeg fremkommer med beskyldninger, ønsker universitet og deres jurister ikke at indgive anmeldelse om injurier – hvorfor vil de dog have sådanne *beskyldninger* siddede på sig? (Hvem flere end Datatilsynet har forklaringer på dét fænomen? ...). I stedet påstås en anmeldelse indgivet af institutionen Aarhus Universitet og deres jurister, for chikane jf. § 119a på vegne af en ansat: ”Den 30 juni 2018 indgav Aarhus Universitets jurister på mine vegne”. Læg mærke til: en ansat og ikke en privatperson! Nej, for det er præcis dét jeg har holdt fast i, i samtlige henvendelser, herunder politianmeldelser og klager over afvisning af anmeldelserne. Selvfølgelig er der ikke tale om privatpersoner, og det er de alle sammen udmærket klar over. Anmeldelserne i sagen er ikke til at tage fejl af, men det betyder ingenting, for jeg er oppe imod mennesker i embeder der bestemmer

⁶ Findes der en særlig afdeling for aktindsigt? Er det meste af Nordjyllands befolkning anmeldte lovovertrædere, der hver især ønsker aktindsigt sådan at *afdelingen* er stærkt overbebyrdet?

⁷ Efter henvendelser med start juli 2020, får jeg skriftligt afslag den 26 april 2021, fra en anklager under Nordjyllands Politi. Jeg får afslag selvom det er mig der har været anmeldt. Og endnu et fra samme instans af 20 maj 2021. Jeg kan anke begge afgørelser til Statsadvokaten for Viborg ...

selv, og har lov til at forvalte love og bekendtgørelser nøjagtig som de lyster.

Datatilsynet lader der være tale om privatpersonerne Lise Busk-Jensen og Vibeke Kjær Nielsen (præcis som udvalgte politimyndigheder) men de underskrifter der fremgår af sagen har forbindelse til deres respektive hverv under hhv. Aarhus Universitet og Uddannelses- og Forskningsministeriet! Det er den væsentligste del af den samlede sag (fra forår 2017 og til nu 2021).

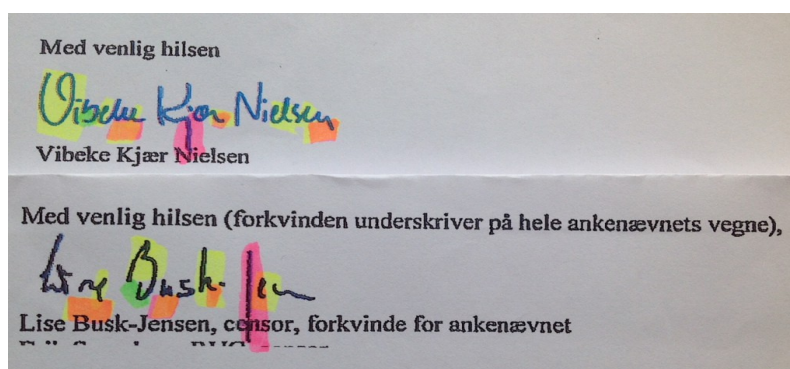
”Denne sag har været under behandling i over halvandet år, og d. 26 marts 2020 modtog jeg afgørelse om, at politiet havde besluttet at standse efterforskningen (..)” (Datatilsynet af 20 juli 2020)

Heri forklares der, at studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen *også* har måtte vente længe på svar fra politiet. Denne problematik er ligeledes en stor del af sagen, fordi jeg i henvendelse på henvendelse til hhv. politi, Statsadvokat, Rigsadvokat, Justitsministeriet, retsordførere for samtlige partier i Folketinget (2018) og i min beskrivelse af sagen på min hjemmeside, sammenligner den med en anden sag om en studerende på Aarhus Universitet der blev anmeldt for dokumentfalsk og på elleve måneder blev anmeldt, sigtet, dømt først i Byretten og siden i Landsretten.

Studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen skriver videre:

”herunder også hendes grafologiske analyse af, hvordan hun mener, at det er samme person der har lavet de to underskrifter”

Billedet fremgår af min hjemmeside og på min Twitter-konto⁸. Det var et billede med tilhørende forklaring, jeg oprindeligt sendte med politianmeldelsen af **16 maj 2017 til Østjyllands Politi:**

⁸ Min oprindelige fra 2016, der blev suspenderet i fem måneder (2020 vedr. den ene sag) og nu er under restriktion (2021 vedrørende den anden sag), samt min nuværende (2020) jeg ikke længere har lyst til at bruge: den har været og er underholdning for involverede igennem lang tid, på daglig basis! Fornylig blokerede jeg flere følgere og gik fra 19 følgere til 5. Anklageren i retssagen sammenlignede min twitterkonto (og daværende 19 følgere) med en tidligere amerikansk præsidents – for at fortælle hvad tweets kunne afstedkomme og forårsage ...

Så bliver det vist ikke mere sindssygt. Okay, jo, det kan alligevel godt være.

Jeg er ikke grafolog, så hvordan skulle jeg kunne foretage en sådan analyse? Jeg beskriver såmænd bare hvad jeg ser. En endog meget tydelig indikation på dokumentfalsk. Så åbenbar, at jeg endnu ikke er anmeldt for injurier. Men også af et sådant faktum, at beskikket censor Lise Busk-Jensens påståede fuldmagt til Datatilsynet **ikke** fremgår af det jeg får fremsendt 20 juli 2020, som kopi, men kun kan læse mig til: ”- Fuldmagt fra Lise Busk-Jensen (bilag 8)”⁹

”Aarhus Universitet ser meget alvorligt på sager, hvor universitetets ansatte udsættes for chikane. Det gælder særligt når universitetets ansatte udsættes for beskyldninger, som kan medføre, at man opsiges fra sin stilling”: Studiekoordinator, også benævnt hhv. Uddannelsesadministrator og sagsbehandler Vibeke Kjær Nielsen arbejder, som det fremgår af anmeldelsen til Datatilsynet (2020), fortsat på Aarhus Universitet, og da jeg ryddede op i en af de gamle Microsoft-kontoer, fandt jeg en mail helt tilbage fra 2011 fra hende, da jeg dengang havde søgt ind – og var blevet optaget – på Litteraturhistorie. Hun har altså arbejdet på Aarhus Universitet i en hel del år efterhånden. Det leder naturligt til spørgsmålet om, hvorvidt hun har foretaget lignede ulovlige arbejdsopgaver, som i min sag, igennem hele denne årrække, for som jeg citerer Simon Kollerup¹⁰ for, da har danske universiteter i mange år snydt studerende:

“Og det er på høje tid at de studerende får hjælp, siger næstformand i den socialdemokratiske studenterorganisation Fritforum, Simon Kollerup: Der er rigtig mange studerende som hvert år står med klager over en uretfærdig og måske endda ulovlig behandling på deres universitet, og i dag er det sådan, at vi som studerende står helt alene, når vi bevæger os ind i en klagesag”

Datatilsynet, Justitsministeriet, forklarer de *forurettede* hvorfor de ikke får medhold, men i virkeligheden er det endnu et forklaringsbrev til mig, om hvorfor jeg ikke er anmeldt og sigtet for injurier:

”Datatilsynet har i forhold til hjemmesiden forlagetnemesi.com i den forbindelse lagt vægt på, at **hjemmesiden har karakter af en blog**, hvor Iben Schow fremkommer med **egne holdninger** om forskellige emner, hvilket efter Datatilsynets vurdering må anses for **sædvanlig og legitim** aktiviteter. Datatilsynet har endvidere lagt vægt på karakteren af de omhandlede personoplysninger. I den forbindelse bemærkes det, at oplysningerne, som I ønsker slettet, er oplysninger om jeres for- og efternavn samt billeder af underskrift. For så vidt angår de påståede strafbare forhold er det Datatilsynets vurdering, **at der ikke foreligger**

⁹ Det er ikke småting der er lagt for dagen fra statens side i forsøget på at tilbagevise det særdeles grove bedrageri, men hvem stod bag en *formodet* signering af en bog? ... der *tilfældigvis* stod til salg på et antikvariat (2021), fra et site jeg har benyttet mig af igennem mange år efterhånden. Tilmed det sted jeg søgte på, i samme øjemed, da sagen tog sin begyndelse i 2017. Er antikvariatet mon medsammensvorne? I hvert fald køber jeg ikke flere bøger af dem. Jeg gemte forside, forfalskning og kvittering, og smed resten til afbrænding.

¹⁰ Nuværende socialdemokratiske erhvervsminister og medlem af Folketinget

en offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold, idet der er tale om ikke underbyggede udsagn af en tydelig subjektiv karakter. Herudover har Datatilsynet lagt vægt på, at en del af offentliggørelsen indeholder meningstilkendegivelser. Datatilsynet har i den forbindelse lagt vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden.”

Senioranklager Sisse Kelly, under Statsadvokat for Viborg, forklarer noget lignende i hendes afgørelse af 14 oktober 2020:

”Jeg finder ikke, at den omstændighed at Aarhus Universitet ikke har anmeldt dig for injurier eller lignende indikerer, at der skulle være begået en strafbar handling i forbindelse med ankenævnets behandling af din klage over din eksamenskarakter, idet dine ytringer ikke er relevante for vurderingen af, hvorvidt nogle ansatte ved Aarhus Universitet har begået noget strafbart i forbindelse med behandlingen af din klagesag eller ej”

I brevene af 20 juli 2020 fra Datatilsynet fremgår mit fulde navn (adressat), men i det ene, der skal ligne en kopi af studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsens udfyldte klageformular, bliver mit navn forkortet til ISS. I afgørelsen fra Datatilsynet til dem af 14 januar 2021, hedder jeg Iben Schow. I de henvendelser, herunder afgørelser, jeg har modtaget fra studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsens hånd er mit navn aldrig forkortet til ISS, ej heller i *ankenævnets* afgørelse af 23 april 2017. Vi har begge 17 bogstaver i vores fulde navne, og når det nu er mig *hun* klager over, hvorfor så forkorte mit navn?:

”ISS blev kontaktet af os (...)”

”I forbindelse med mit arbejde på Aarhus Universitet har jeg fungeret som sagsbehandler i en eksamensklagesag for ISS”

”I maj 2017 anmeldte ISS mig til Østjyllands Politi for dokumentfalsk”

”Efterfølgende meldte ISS”

Studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen fortæller Datatilsynet, at hun er anmeldt for dokumentfalsk af mig, men er det sandt? Nej, og det ved hun, men når *hun* skriver sådan, da går Aarhus Universitets ledelse fri, præcis som da en anklager¹¹ under Østjyllands Politi kalder min anmeldelse af 9 juni 2017 af samme ledelse for ”yderligere oplysninger”. I alt hvad jeg skriver af henvendelser (og anmeldelser) til danske myndigheder (og ministerier, folkevalgte politikere, inkl. retsudvalg, medier etc), og siden på min hjemmeside, Twitter og i min bog, fortæller og forklarer jeg, at hun ikke handlede alene, hvilket jeg begrundet og kan dokumentere. Bogen vedhæfter *studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen* tilmed i sin henvendelse til Datatilsynet. Men der *er* også uendelig meget på spil i denne sag! Uendelig meget. For udover den forfærdelige skandale hvad angår retssamfund og

¹¹ Nina Rhode, 28 januar 2019

demokrati, hvor *samfundsspidser* er dybt involveret i kriminalitet, da har *nogle* måske uretmæssigt modtaget vederlag igennem flere år, for et arbejde de ikke har udført? Og måske har dette ækle, hykleriske og samvittighedsløse bedrageri med at snyde danske studerende i virkeligheden foregået i årtier?

I Aarhus Universitets trusselsbrev af 4 juli 2018 benævner teamkoordinator- og chefjurist Louise Hauptmann Vibeke Kjær Nielsen som sagsbehandler. Det skriver *hun* også om sig selv i klagen til Datatilsynet. Men Vibeke Kjær Niensens arbejdstitler er hhv. Uddannelsesadministrator og Studiekoordinator. Hun har intet at gøre i forhold til at *sagsbehandle* eksamensklager, der selvfølgelig skal behandles under respektive afdelinger – og nævn. Hun er – kan være – et tilsyneladende bindeled imellem disse afdelinger og nævn, men det er (selvfølgelig) disse afdelinger og nævns arbejde at sagsbehandle: det er deres arbejde, ikke studiekoordinator Vibeke Kjær Niensens!

Den lovløshed jeg har været oppe imod, og fortsat befinder mig i, er fortvivlende – men også mere end det. I forhold til at bruge benævnelsen *jeg* betyder det, at det er mig der kæmper, men min familie er jo indirekte involveret, og det er resten af det danske samfund faktisk også. Det er, som jeg skriver i første del af bogen, ikke længere muligt at benytte det vi forstår som retsbeskyttelse, for det eksisterer ikke. Jeg var- og er nu klar over hvem jeg er oppe imod, og hvilke midler de allerede har taget i brug, og fortsat kommer til at benytte sig af. Det er bare mærkeligt, uvirkeligt, at befinde sig i. Utænkeligt at det kan finde sted i et land som Danmark, af alle lande. Men selvfølgelig, hvorfor ikke, siger man til sig selv: fordi mennesker er ikke anderledes – der findes den slags mennesker og institutionerne de udgør, overalt i verden. Til alle tider.

Et kort resumé

Jeg opdager, at en studiekoordinator under Aarhus Universitet bryder loven i omtalte eksamensklagesag. Hun *sagsbehandler* afgørelser som andre skulle have taget sig af, heraf agerer hun ankenævn og underskriver ankenævnsafgørelsen i en andens navn. Indholdet i afgørelserne er samtidig af urigtig og ulovlig karakter. Der er endvidere misbrug af andre personers navne, og et falsk bevis, som hun uopfordret sender mig. Hun misbruger sin stilling og bryder loven temmelig alvorligt. Men studiekoordinatoren er ikke alene i dette kriminelle arbejde. Det kan jeg hurtigt regne ud, og fordi jeg opdager det, og indgiver to politianmeldelser, midt i maj og først i juni 2017, beslutter universitetet af hjemvise ankenævnsafgørelsen til fornyet behandling:

”Efter en gennemgang af sagen har Uddannelsesjura besluttet at hjemvise din sag til fornyet behandling på Arts (...) Uddannelsesjura har gennemgået såvel bedømmerens udtalelse af 17. februar 2017, studieleders afgørelse af 8. marts 2017 samt ankenævnets afgørelse af 23. april 2017 som fremsendt til dig ved brev af 24. april 2017. På den baggrund finder Uddannelsesjura, at du gentagne gange har efterspurgt et svar på efter hvilke faglige mål din eksamensbesvarelse er bedømt. Du er ikke under sagen blevet konkret og korrekt henvist til de fastsatte læringsmål for HUM-fag: Kreativ skrivning. Det fremgår således intet sted konkret en samlet vurdering af, i hvilken grad din præstation opfylder de opstillede mål for faget” (30 juni 2017)

En afgørelse fra Aarhus Universitets ”Uddannelsesjura” hvis indhold ligeledes er af urigtig og ulovlig karakter, endda i særdeles grov grad. Samtidig dokumenterer afgørelsen, at flere universitetsansatte, herunder ledelsespersoner, faktisk er involverede i den begåede kriminalitet. Men jeg kommer ikke til at kunne gøre det mindste ved det, for Østjyllands Politi, Statsadvokaten for Viborg, Rigsadvokaten, Den Uafhængige Politiklageenhed, Justitsministeriet, Uddannelses- og Forskningsministeriet, retsordførerne for samtlige partier på Christiansborg (2018), Folketingets Ombudsmand, Retsudvalget (2020), Datatilsynet, Civilstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, statsmedier, og et udvalg af advokater, gør alt hvad de kan, for at holde hånden over universitetet, men også deres egne kriminelle (mis)bidrag til sagen, fordi de netop ikke forfølger og stopper den kriminelle aktivitet. De har alle sammen, alle som én, haft pligt til at reagere, i varierende omfang. Vi taler om, at både statsmyndigheder og folkevalgte politikere har brudt dansk lovgivning alvorligt, og for al den statskriminalitet skal jeg, men også min familie, bøde og betale.

”Husk, at vi bærer alle demokratiet i vores hænder - hver især” *

*Jeg foretager mig herefter ikke yderligere 1, s.128, til rektor Brian Bech Nielsen og studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsen i mail af 16 maj 2017

"Den, der kan se det
som er småt, er klarsynet.
Den som forbliver blødhjertet,
er stærk.
Brug lyset og vend tilbage
til klarsynet.
Derved undgår I kommende ulykker

- Lao Tze

En sag midt i sagen – en forbindelse?

Under Hobro Boligforening har jeg, og mine børn, boet til leje i henved ti år. At det blev til så mange år, er en omstændighed jeg ikke har lyst til at tænke alt for meget over, men som trøst fortæller vi os selv, at det er en bolig og et tag over hovedet, et sted i Danmark, her på planeten Jorden, hvor vi for en periode har levet vores liv. Mennesker har brug for et sted at bo, og en seng af sove i, og i forhold til uendelig mange andre millioner af mennesker i resten af verden, bor og lever vi trods alt privilegeret.

At der blev tale om *en sag midt i sagen* fremgår af beskrivelserne på min hjemmeside:

www.ibenschartau.com hvor jeg stykvis har indsat tekst, billeder og videoklip fra omkring starten af oktober 2020 og frem til nu (2021), efterhånden som der var mere at berette.

Denne kommentar er indsat i dag den 26 maj 2021: i går tog jeg på biblioteket for at spørge om det ville være muligt at få adgang til avisers låste artikler. En meget sød og venlig bibliotekar sagde at det kunne jeg få via noget der hedder infomedia. Bibliotekaren var så sød at gøre det for mig, og jeg gav hende overskrifterne på de låste artikler fra statsmediet Nordjyske. Hun printede dem ud og jeg skulle ikke betale for printene. Kun et kortvarigt blik kastede jeg på øverste papir af de print jeg stod med i hånden, før jeg pakkede dem ned til senere læsning, og allerede der fremgik en sætning udtalt af 'Lise Hansen' der omhandlede min ældste søn. Jeg vidste jo hvad der kunne vente mig, for vi er blevet løjet så ubegribelig groft om tidligere, og også af det vi kunne læse i BT (30 marts 2021), men alligevel var det meget svært at læse, og vanskeligt at forstå alle de mange der deltager i denne forfølgelse af os. Selvom jeg er fuldt ud klar over hvorfor, er det indimellem ikke nemt. Det er sat i værk for at ramme os. At ødelægge os. Jeg kan også, til tider, hæve mig op over det, fordi jeg kender deres bevæggrund. Alvorligt magtmisbrug overfor mennesker der afslører andres kriminelle gerninger, når disse foretages af indflydelsesrige og magtfulde personer. At deltage i noget der minder om blodrus, for at eliminere og ugyldiggøre – for selv at kunne leve og være pletfri. Men det er ufattelige metoder de har brugt og bruger imod os. De er ligeglade med at ødelægge selv mine børn Og vi er ingenting i samfundsmæssig forstand. Vi har ingen indflydelse. Ingen penge. Næsten ikke noget netværk. Vi er alene.

I artiklerne er der tilmed udtalelser fra politiet og Lejernes LO. Der er jo (for pokker) masser af dokumentation til min og min families fordel! Men det rører dem ikke - de ligeglade, alle sammen. Der fremkommer de mest utrolige selvmodsigelser, så man tager sig til hovedet over dumheden der lægges for dagen, men ikke desto mindre kan det uhindret få lov at være gældende. At gælde som sandt. Uanset hvad der måtte forekomme af dokumentation, i alt det jeg står med, og kan fortælle om, da gør det ingen forskel. Og antallet af involverede stiger hele tiden. I hvert tilfælde i forhold

til hvad jeg opdager hen ad vejen. Jeg har ikke rigtig lyst til at skrive mere om det alt sammen. Der er mere end rigelig dokumentation. Og nu også den endegyldige dokumentation på at den danske stat, herunder Justitsministeriet, er aktive deltagere. Og at mine observationer om nabofamilien var rigtige. Så nu er der ikke rigtig så meget mere jeg kan gøre.

Dette nedenstående billede har jeg forsøgt at indsætte på min hjemmeside i dag den 26 maj 2021, men det kan af uransagelige årsager ikke lade sig gøre. Det har jeg aldrig oplevet før. Jeg oplevede det med filer, i dagene omkring udgivelse af min bog, februar 2020.

Billedet er dokumentation på en af 'Lise Hansen's mange alvorlige løgnhistorier, hvor statsmediet Nordjyske bl.a. skriver: ”Konflikten nåede et af sine toppunkter 8 oktober, da politiet blev indblandet. Lise Hansen fortæller, at hun ikke kunne få sin bil ud fra parkeringspladsen, fordi kvindens søn blokerede ved at parkere sin firmabil tæt på Lise Hansens køretøj. Hun turde ikke selv kontakte manden, så der blev ringet til politiet” (Nordjyske, 1. nov. 2020)

Dette er billedet af *samlevers* bil, taget den **8 oktober 2020** omkring 18-tiden! De havde begge, 'Lise Hansen' og *samlever*, før politiet ankom, flere gange i løbet af eftermiddagen og tidlig aften, sat nogle ting vi havde sat ud på trappeafsatsen, tilbage hen foran vores hoveddør. De, som har rodet på

trappesatsen lige siden de flyttede ind, som om det var et forlænget pulterkammer fra deres egen lejlighed. De var begge hjemme den dag, og bilen er hendes *samlevers*. Jeg har beskrevet hændelsen i forskellige sagsakter.

I dag, den 27 maj 2021, har jeg skrevet et 25 sider langt dokument, hvor jeg gennemgår udvalgte af de involveredes frygtelige usandheder når de har udtalt sig i sagsakter og til statsmediet Nordjyske (med overvejende gengivelse i BT). Jeg udgiver det i morgen tidlig den 28 maj, inden jeg tager op til retsmødet, for jeg ved ikke hvad de har i tankerne at udsætte mig for. Og så udgiver jeg dette lille ufærdige uddrag samtidig.

Det startede med, at jeg den 28 september 2020 var så heldig at få en optagelse af en samtale mellem to andre lejere i vaskekælderens. Eller det vil sige: en samtale imellem een lejer (repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre) og en *gæst* der stod og ordnede vasketøj. *Gæstens* tilknytning var til en nyligt indflyttet lejer 'Lise Hansen', der da blot havde *boet* i afdelingen ca. 5 måneder. Eller igen: det vil sige begge *flyttede*¹² ind, men denne 'Lise Hansen' nævner aldrig *sin samlever* igennem hele forløbet fra 29 september 2020, hvor *hun* angiveligt skriver en klage, og frem til nu. Heller ikke i statsmediet Nordjyske hhv. 1. november 2020 og 29 marts 2021, nævner hun ham, ligesom der heller ikke optræder udtalelser fra ham. Måske er han et *lyssky* statsspøgelse? Da jeg spurgte manden, ad to omgange, og senest den 26 februar 2021, om han boede i afdelingen, sagde han at ”det skal du fandeme ikke blande dig i”, og at selvom hans navn ikke stod på postkassen, kunne han af den grund godt bo der.

Det er imod lejeloven at virke til et forrående miljø¹³ som lejer (og udlejer?) i et almennyttigt boligbyggeri, sådan som 'Lise Hansen', Karen Lis Hvarre, og Hobro Boligforening m.fl. har gjort udi chikane, farlige løgne¹⁴ og onskabsfulde bagtalerier m.m. Det er psykisk vold og terror. Men som *gæst* er det helt utilstedeligt at terrorisere lejere et sted man ikke selv bor.

Til at starte med vidste vi ikke hvad der reelt foregik, andet end at denne nyligt indflyttede 'Lise Hansen' med *familie* blev lejere inde ved siden af, til højre, samt at de opførte sig påfaldende, for at sige det mildt. Og gradvis blev jeg klar over, efterhånden som det var muligt at stykke et samlet billede sammen, at noget ikke var som det skulle være. Uoverensstemmelserne hobede sig op, og stod ganske enkelt i kø.

¹² Ingen af dem bor eller boede der reelt

¹³ § 81 3) Når lejerens adfærd medfører gener for de pågældende personer som generel utryghed, forråelse af ejendommens miljø eller sundhedsmæssig risiko.4) Når lejerens, uden at der er tale om fysisk vold, udøver chikane over for de pågældende personer.

¹⁴ Ikke bare overfor andre, og de netværk (herunder sociale medier) de færdes i, men også overfor kommunens Beboerklagenævn, statsstøttede medier og ... politiet..og nu domstolen.... (at afsløre sig selv!)

'Lise Hansen' og *familie* får nemlig lov at opføre sig så grotesk, at det er opsigtsvækkende. Og allerede 29 september¹⁵ 2020 klager *hun* som nævnt over os. Men er det hende der skriver klagen, og er hun den reelle underskriftindehaver? Og hvorfor klager hun? *De* flyttede ind 15 april/1 maj 2020. Og hvorfor får hun lov at lyve i både klagen, i Mariagerfjord kommunes Beboerklagenævn og i omtalte statsmedie, og senere til politiet, trods dokumentation på hendes- og *familiens* uhyrligheder? Hvorfor kan de få dette statsmedie til at skrive om mig – ad flere omgange? Et statsmedie der ikke interesserer sig for den asbestforekomst i ejendommen, jeg har gjort opmærksom på (2019 og 2020), og ej heller den uhyggelige skandalesag der involverer statsmyndigheder og et omsiggribende bedrageri – en stor demokratisk tragedie. Selv Civilretten (Boligretten): en dansk domstol-magtens-tredelings-dømmende-magt råder mig kun at lade søgsmålet gælde Hobro Boligforening da jeg (forsøgsvis) anker Beboerklagenævnets afgørelse til Boligretten. Selvsagt fordi nabofamilien er på en bestillingsopgave, omend det lyder tæt på bindegalt, og så langt ude, at det dårligt er til at tro på. Men sandt er det. På ægte DDR-manér!

'Lise Hansen' og Co.

En dag da jeg skal hente mit tøj i vaskemaskinen, i vaskekælderen, har 'Lise Hansen' brugt tørretumbleren, eller hun siger i hvert tilfælde at hun havde brugt den, og at hun ikke regnede med det gjorde noget. På daværende tidspunkt havde hun ikke haft sin gang i ejendommen ret længe. Måske en måneds tid. Jeg siger, at det er okay, men fortæller også hvad jeg har været udsat for før, og at jeg synes man bør spørge dem der har vasketid om lov, af almindelig respekt og høflighed. Jeg fortæller i den forbindelse om hvordan nogle beboere klager og irriteres over det mindste, og forklarer problematikken omkring en advarsel jeg havde fået, og spørger om hun har fået klager over fx klapvognen (i opgangen ved kælderindgangen). Hun siger, at det har hun ikke, og tilføjer at hvis man får en advarsel må det jo være alvorligt. Det er først da jeg kommer op, at jeg synes situationen forekom en smule mærkelig. Hun kunne jo have været overrasket, spurgt ind til det og undret sig over det jeg fortalte. Og hendes brug af tørretumbleren i min vasketid er et af de aspekter jeg påpeger over for Hobro Boligforening i mit svar af 28 maj 2019 på deres første advarsel af 22 maj 2019. 'Lise Hansen' og Co. er omtrent lige flyttet ind! Så min opmærksomhed omkring dem skærpes lige så stille, foranlediget af netop den hændelse. Ikke længe efter tager *samleveren*, der står på *deres* altan, et billede (måske flere) af mig, da jeg går på modsatte fortov med vores hunde. Senere i forløbet, da jeg får **Indbringelse med bilag af 8 oktober 2020**¹⁶ i kopi, og gennemgår den minutiøst med henblik på at anke Mariagerfjord Kommunes Beboerklagenævns afgørelse af 24 november 2020 til Boligretten i Aalborg, falder jeg over en dato i klage/advarsel nr. 2, i et af bilagene.

¹⁵ Det kunne se ud som om datoen ikke er påført samtidig med selve klagen.

¹⁶ Hobro Boligforenings *bidrag* indsendt til kommunens Beboerklagenævn

Kort oprids:

22 maj 2019 får jeg en første advarsel fra **Hobro Boligforening** om at der er klaget over mig af *andre* lejere. Altså en første advarsel, hvor der er klaget, uden at jeg har kunnet få lov at forholde mig til indholdet. Flere af punkterne er tilmed groft usande. Jeg svarer boligforeningen den 28 maj. I den forbindelse nævner jeg asbestproblemet, som jeg tidligere har informeret dem om tilbage i januar 2019, og fordi jeg skal finde personens navn (for at gengive det korrekt i mit svar til dem) under boligforeningens hjemmeside, som jeg dengang talte med, støder jeg på et navn der står opført som repræsentantskabsmedlem i afdelingen jeg bor i, og det er intet mindre end hende klagen kommer fra: **repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre**.

Da jeg får kopi¹⁷ af boligforeningens indbringelse til Beboerklagenævnet, ser jeg at der fremgår to medunderskrivere på denne første klage/advarsel; den ene er en ældre dame, nabo til repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre, og den anden en nabo til os. En yngre mand (på dette tidspunkt flyttet, og byttet ud med *rockerfamilien*). Både den ældre dame, men også vores nabo, den yngre mand, har vi talt fint med igennem årene. Nærmere beskrivelse fremgår af mit bidrag af 26 oktober 2020 til Beboerklagenævnet (forefindes på www.ibenschartau.com).

Jeg kan ikke vide, hvorfor jeg får klagen, der samtidig fungerer som en advarsel, hvis indhold for flere punkter er groft usande, men jeg tænker til at starte med, at det kan have noget at gøre med det asbestproblem jeg påpegede.

Næste år, **2020, 17 juni**, får jeg endnu en klage, der igen fungerer som en advarsel. **Advarsel nr. 2**. Og det er samme **repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre** og den ene medunderskriver fra 1 klage/advarsel er klager. Den unge mand er flyttet i mellemtiden. Igen er klageindholdet alvorligt usandt. Og for begge klagers vedkommende har det baggrund i episoder der udelukkende er foregået imellem repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre og jeg: hendes chikane-opførsel overfor mig, som jeg reagerer på. Men i denne advarsel nr. 2, fremgår et interessant bilag: bilaget har datoen **16 juni 2020** og *repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre* skriver på dette bilag:

”En ny beboer i opgangen har også oplevet vedkommendes vredesudbrud men er lidt forlegen over at skulle klage over hende”

*Hun*¹⁸ hentyder til '**Lise Hansen**', men den 16 juni havde der absolut intet været med nabofamilien som vi tilmed havde hilst på når vi mødtes i opgangen og på gaden. Det eneste kunne være fra da '**Lise Hansen**' ”troede det ikke gjorde noget at hun brugte tørretumbleren i min vasketid” men da var der absolut ingen *konflikt*. Da jeg så bilaget og datoen, vidste jeg!, at der var noget andet på færde,

¹⁷ 20 oktober 2020

¹⁸ Jeg skriver hun i kursiv, fordi det er medarbejder **Jette Christensen fra Hobro Boligforening** der er ophavskvinden til dette, men også vedr. skrift og underskrifter (forfalskninger) og det er et faktum.

nøjagtig sådan som jeg på daværende tidspunkt (november¹⁹) længe havde kunne fornemme. Og at bruge et ord som *forlegen* om denne 'Lise Hansen' er en god konkurrent til årets vittighed. Den person optræder alt andet end forlegen, i alt hvad hun siger og gør. Prøv også at fundere over hvis det var dig selv, og du som lejer flytter ind et nyt sted: ville det første du kunne komme i tanke om være at klage over andre lejere? I den afdeling vi boede, sad klagerne løst, og mit indtryk var, at det især kom fra ældre beboere, der måske havde fået sig et ejerforhold til stedet, og mente at tingene skulle være som de selv ville have det.

”Der er beboere der hører høj musik, afholder fester, kommer larmende hjem langt ud på natten, spiller højlydt²⁰ computerspil hele natten (vores underbos søn, for et par år siden), børn der højlydt skriger, nogle der larmer meget når de støvsuger²¹, vaskemaskiner der larmer, mennesker der slås med psykisk sygdom, ryger på altanen så man må lukke sin egen altandør og vinduerne i opgangen, hunde der gøer osv. osv. Sådant er det at bo mange sammen!” (28 maj 2019, mit svar på første klage/advarsel²²)

Tre måneder efter, af 8 oktober 2020²³, får jeg en tredje og sidste klage/advarsel. Denne gang sender Hobro Boligforening *sagen* ind til Beboerklagenævnet. Klageren er 'Lise Hansen' og medunderskrivere er repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre og samme medunderskriver som på de to andre klage/advarsler. Men hvem er den egentlige pennefører i både det håndskrevne og trykte skrift (og bilag), herunder også som underskrivere?

På et bilag 1 af 3 oktober, der skal se ud som om det er fra repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre, har brevopsætning og dato stort set samme udseende som de breve Hobro Boligforening normalvis fremsender.

Hobro Boligforening synes ikke at overraskes og rystes over min henvendelse og indholdet heri den 28 september 2020, og igen 2 oktober 2020, hvor jeg tilmed via lydoptagelse kan dokumentere 'Lise Hansen's *samlever* og repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarres samtale i vaskekælderen, og hvordan de bagtaler mig, og at de mener, at jeg skal have den ene klage efter den anden. Lise Hansen's *samlever* finder det alt sammen underholdende, og repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre er enig. Jeg mener, 'Lise Hansen' og *samlever* har immervæk ikke boet i ejendommen længe!

¹⁹ Jeg opdager det, da jeg gennemgår akterne i forbindelse med at bringe sagen for Boligretten, efter afgørelsen i Beboerklagenævnet af 24 november 2020

²⁰ Der var højlydte råb, stemmer og latter fra de to der spillede

²¹ Den ældre dame, der angiveligt har underskrevet de tre klager der er, har jeg talt fint med igennem årene, og nævnt i mit bidrag af 26 oktober 2020 til Beboerklagenævnet, og hun fortalte mig om en beboer der larmede når denne støvsugede.

²² Det er tankevækkende at vores daværende nabo ser ud til at have været medunderskriver på denne klage (hvis det er ham som reel underskriver), for hos ham var der i alle de år han boede der, larm fra regelmæssige fester og gæster der larmede, og hans hund der gøede. Jeg beskriver det i mit bilag af 26 oktober 2020 til Beboerklagenævnet. Men *klagerne* over mig (om os) har et helt andet sigte og dagsorden: det er chikane, det psykisk vold og terror. Og samlet set er der tale om en usædvanlig grov sag, med ikke hvem som helst som medaktører.

²³ Indkommer i Digital Post 16 oktober 2020, hvor jeg åbner og læser det 18 oktober 2020

Ca. 5 måneder. Nej, i stedet skriver Hobro Boligforening til mig i deres henvendelse af 8 oktober²⁴: ”Men de kunne på ingen måde nikke genkendende til din version”, og i mail af 20 oktober 2020 til Beboerklagenævnet betragter Hobro Boligforening 'Lise Hansen's *samlever* som beboer.

Jeg ser det ikke lige med det samme, dertil at det for vanvittigt at skulle opleve igen, men i januar 2021 [december 2020] da jeg, på Boligrettens forespørgsel, skal skrive endnu en udbedring af stævningen mod Hobro Boligforening og fem andre modparter, opdager jeg at noget er galt i forhold til håndskrift og underskrifter. Jeg nævner det i denne udbedring²⁵: en udbedring Boligretten vil have mig til at omgøre en tredje gang, fordi jeg fortsat mangler navn og adressen på én af modparterne ... :selveste 'Lise Hansens' *samlever*! - før sagen kan godkendes og forkyndes.

Da jeg ikke kan finde en advokat til at bistå mig (og derfor heller ikke få navn og adresse på *samleveren*²⁶), offentliggør jeg udvalgte sagsakter i dagene omkring den 11-12 januar 2021.

Man skulle tro at 'Lise Hansen' og repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre har lejeloven lige ved hånden, når man sammenligner klageindhold og flere punkter under denne lov. Og vi ved i hvert tilfælde at *nogle* – arbejdsrelateret – har et godt kendskab til lejelovens paragraffer ... én blandt flere danske lovgivninger, de af *uransagelige* årsager ikke selv er underlagt. Ingen af de involverede.

'Lise Hansen' og Co. er på en bestillingsopgave, det er et faktum, og det meste af den danske befolkning ville rystes og forfærdes hvis de vidste hvem der står bag, og hvor mange der faktisk har kendskab til det.

Aflytning

Er min familie og jeg blevet aflyttet igennem mange måneder? Ja. Det er der ingen tvivl om.

Muligvis i flere år? Det ved jeg ikke.

Udpluk fra notesbog gengivet ufærdigt og ufuldstændigt under dette afsnit:

Opsætning af brandalarm og fugtmåler (og da jeg nedtager brandalarmen første gang)

Notesbog og nedskrivninger omkring *familien* fra 28 september 2020 og frem – uddrag:

'Lise Hansen's reaktionsmønster på samtaler vi har i egen lejlighed, og hvordan hun straksreagerer:

Mange noter.

²⁴ I en mail til mig af 6 oktober 2020 forsikrer Jette Christensen mig om at de altid er objektive ... (se mit bidrag af 26 oktober 2020 på www.ibenschartau.com under Hobro Boligforening)

²⁵ 2. udbedring, 4 januar 2021 (14 dec./4 januar) Forefindes på www.ibenschartau.com

²⁶ Nordjyllands Politi ville heller ikke meddele mig det, og en Lene Pedersen (hvis hun hedder det) griner af mig under samtalen. Det er **frygtindgydende** hvad man kan blive udsat for fra dansk politis side, hvis yderst vigtige hverv udelukkende er til for vi borgere, og ikke omvendt. Danmark har et uhyggeligt statspoliti der minder om en rendyrket mafia.

Start september 2020 nedtager jeg brandalarm (for anden gang) denne gang permanent (14 sep.). Snart efter ligger der en seddel fra varmekontrollen om de har været der omkring dette. Et stykke tid efter nedtager jeg fugtmåleren. En måned efter kommer varmekontrollen igen (14 okt.), med noget under armen. Jeg siger, at vi ikke vil have radioudstyr i lejligheden. Han siger, at det vil han meddele boligforeningen. Jeg hører aldrig fra Hobro Boligforening omkring det, og vi køber selv en brandalarm i et supermarked. Første gang jeg nedtog brandalarmen og lagde den ud ved radioen i køkkenet, ankom der forholdsvis hurtigt en *kontrollant* fra varmekontrollen ... og sagde ”brandalarmen er taget ned”. Han sagde ikke, at der fremgik at være fejl på den, men at den er taget ned[!] Det undrede jeg mig lidt over.

30 september 2020, servicemand

...oktober 2020, vores hoveddør ikke låst da jeg kommer hjem fra hundeluftetur (ikke første gang vi fornemmer andre har været i lejligheden, bl.a. en dag hvor vi kommer hjem efter en tur til Thorup Strand)

.... 2020 (tydelige stemmer i køkkenet omkring emhætte/stikkontakt, fra 'Lise Hansen' og *samlevers* lejlighed.

29 marts 2021, 'Lise Hansen's *samlever*

'Lise Hansen's *samlever* har en central rolle i sagen.

Der er en del vidner til alt det her: en meget uhyggelig sag der uden diskussion kan sammenlignes med tilstandene under regimet DDR i den tidligere østblok. Nøjagtig samme mind-set ses hos nazister og andre ekstremister.

Opsigelse af lejemålet?

Den 26 marts 2021 har jeg fået nok af alt det min familie og jeg er blevet udsat for, og angriber 'Lise Hansen' med en stang (fitness-remedie) vi havde stående i entreen efter oprydning. Den har siddet imellem en dørs to karme. Stangen er hul, af metal og med et blødt 'håndtag' af en art, i den ene ende. Jeg venter til hun kommer op til sidste trappeforløb, for at sikre mig, at hun ikke er i følgeskab med børn. Er hun i virkeligheden forberedt på at noget skal ske? Som altid taler hun i telefon på vej op ad trapperne. Jeg går imod hende og slår hende, og råber om hendes løgne og kriminalitet, og om at lade os være i fred. Hun kommer ind i *sin* lejlighed og lukker døren²⁷, som jeg prøver at skubbe op. Jeg slår efterfølgende på døren. Nedenunder kommer repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre ud af sin lejlighed og råber op om hvad det er for noget jeg foretager mig. Hun går ud af sin lejlighed og op til næste repos! Tænk lige over det, når hun og de, har beskrevet mig som truende og meget truende, samt at nogle ikke tør færdes i vaskekælder²⁸ eller lufte hund af frygt for at møde mig (og

²⁷ Døren er ulåst ifølge hende selv, og det har jeg dokumentation, video og billed, på at den har været ved flere lejligheder (oktober 2020 og januar 2021) Tænk på hendes løgnagtige ytringer om bange og at hun går med kniv ...
[!]

²⁸ Artikel i Nordjyske, 1 november 2020.

min søn)²⁹. Hun tør simpelthen konfrontere mig?!

Jeg går ned til hende og råber det samme igen, at de er kriminelle og farlige løgnere. Samtidig undrer jeg mig over at hun bliver stående. Jeg slår hende to gange på venstre arm. Hun vender sig og går ned til sin lejlighed. Hun siger ingenting, og hverken løber eller skynder sig. Hun går forbi den mand der benævnes som hendes kæreste (avisartikel), der står nogle trin oppe af trappen mod repos'en. Da hun kommer ned i lejligheden står han og kigger lidt og kigger på mig, udbryder en eller anden ed og *stormer* op til mig. Jeg afværger med hænderne og rammer hans ansigt hvorved de briller han har på falder af. Han går tilbage til lejligheden. Jeg går ned og slår 'Lise Hansen's låge til postkassen ind, og tænker på at smadre forruden på hendes bil. Jeg slår på forruden og en siderude (førerside) men har slet ikke kræfter nok til at ødelægge ruden. Der kommer kun en pletlignende ridse på hver rude. Jeg går op med stangen og lægger den i entreen, låser hoveddøren, og går ned for at vente på politiet.

Jeg står lige uden for opgangens hoveddør. Jeg synes, det tager noget tid inden politiet kommer, og da de endelig gør, ankommer der snart efter et par biler til. Repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre og hendes relation står på altanen og ryger, og hun smiler og griner imens. Nøjagtig ud for hvor jeg står. Jeg spørger med meget høj stemme, hvordan hun kan stå der og smile og grine når hun har løjet og begået kriminalitet.

Politiet går først ind i opgangen, og kommer lidt efter ud og spørger om det er mig der er Iben. Jeg svarer ikke. En betjent nævner, at når jeg ikke vil sige noget, så må det blive *den lukkede*.³⁰ Jeg får en hvid dragt på og strips om håndleddene så mine hænder er samlet. Ikke bag på ryggen men foran. Jeg sidder lidt i en af politiets biler, og den kvindelige betjent siger at de endnu ikke ved hvor jeg skal køres hen. Om vi skal ud på en længere tur (Aalborg) eller kort. Det bliver den korte, hvorefter jeg køres op til Hobro politistation. Jeg oplyser den kvindelige betjent mit cpr-nummer.. Bagefter sidder jeg i et venterum en times tid, før jeg hentes ind til forhør.

Det foregår under rolige forhold, i et stort fælleskontor. De spørger hvad jeg har at berette, og jeg siger, at der ikke er noget at fortælle, fordi det alligevel aldrig har nyttet noget. Den ene betjent spørger om jeg kender en advokat, og jeg siger, at jeg kender en, men ikke vil *forstyrre* ham, og at det er lige meget med en advokat, for det nytter ikke (i forhold til at det jeg har erfaret igennem flere år). Den anden betjent spørger om jeg vil have stangen (jeg benyttede) igen på et senere tidspunkt, og det siger jeg smilende nej til. Den må de gerne beholde.

På et tidspunkt kommer en betjent til, og står i døren, og spørger om de ikke skal sende et brev til min læge vedrørende en bekymringssamtale jeg kan have med denne. Jeg siger, at de må de da gerne

²⁹ Hobro Boligforening til Beboerklagenævnet i bilag af 19/20 oktober 2020

³⁰ I den gengivende avisartikel i BT af 30 marts 2020 står der at jeg fik en spændetrøje på. Tilfældigt? ...

hvis de synes, samtidig med at jeg tænker mit. Jeg kender til *andre* der trænger gevaldigt til sådan en samtale, og tilmed et længerevarende forløb med terapi, hvis ellers sociopati kan behandles og helbredes.

Fra anholdelse til løsladelse er der gået cirka tre timer, og jeg går hjem og sunder mig oven på hele den eftermiddags hændelse.

For at holde øje med eventuelle breve fra politiet logger jeg på e-boks den 27 marts 2021 og ser i den forbindelse at der er et brev fra Hobro Boligforening, indkommet den 24 marts. Brevet har datoen **23 marts**. Det er en bekræftelse på at **jeg har opsagt mit lejemål** den **5 februar** 2020 ... ! og at der vil være besigtigelse af lejligheden den **18 maj**, med fraflytning den **1 juni**. Mærkeligt!

Altså hvis man ikke har kendskab til Hobro Boligforenings uhyrligheder.

Jeg har **aldrig**, på noget som helst tidspunkt opsagt mit lejemål. Gid min familie og jeg dog var flyttet for flere år siden!, men min **eneste** mulighed for at flytte ville være hvis min ældste søn kunne købe sig et hus eller lejlighed, hvor jeg midlertidigt kunne få lov at bo, indtil det var muligt for mig at få en indtægt og dermed egen bolig. Hobro Boligforening er så ubegribeligt groteske i deres dybt kyniske og kriminelle opførsel. Men ingenting kan jeg stille op, det siger sig selv. Jeg kan ikke henvende mig til politiet, det siger sig selv! Det er kun muligt at se til, at det foregår: at de her mennesker kan og må begå kriminalitet og behandle os **grusomt** uden noget der bare minder om snert af samvittighed.

Men det bliver værre endnu: for den **31 marts**, om morgenen, fortæller min ældste hjemmeboende voksne søn, at der har været en artikel i avisen om mig. Han siger først, at han ikke ved om han skal tage på arbejde. Og jeg spørger ham hvorfor. Han siger ”der har været en artikel”. Jeg bliver umiddelbart lettet, for så er han ikke syg, og vi har jo været udsat for en af deres artikler før, tilbage i november.

Artiklen³¹ havde min søn opdaget aftenen før, og det havde mit yngste barn også, men ingen af dem turde sige det til hinanden eller til mig. Begge blev meget forskrækkede. **Utrolig synd** for dem begge, og synd for dem at de skulle igennem en nat fuld af bekymringer.

De fortalte, at der i artiklen stod noget om at Hobro Boligforening ville udsætte os af lejligheden straks, ved fogedens hjælp. Og at (nu bliver det endnu mere sindssygt): direktør Anders Kjær fra Hobro Boligforening udtalte at **boligforeningen havde opsagt** mit lejemål den **5 februar**, som jeg havde fået 6 uger til at kommentere, og at jeg skulle fraflytte lejemålet den **18 maj**! Altså de samme datoer som i det brev af 23 marts, indkommet i min e-boks den 24 marts, hvor jeg selv skulle have opsagt lejemålet. Mine børn fortalte i øvrigt at artiklen var fyldt af endnu flere løgne. Det kunne ikke overraske mig, og det samme kom [selvfølgelig] til at gælde i politiets sigtelsesbreve 1 og 2 ...

³¹ I Nordjyske den 29 marts og gengivet i BT's netavis den 30 marts om aftenen

Men indholdet, truslen og budskabet i avisartiklen betød jo, at vi måtte handle meget hurtigt, denne morgen den 31 marts. Det var det vildeste og mest imponerende teamwork vi fik gennemført. Min søn kørte snart efter ud til deres far, hvor de bestilte en kassevogn til vores ting. Der var heldigvis en bil ledig, og i samme stund bookede de et depot til flyttegodset. De kom tilbage omkring halv ti om formiddagen, og så var det ellers i gang med at fylde bilen op.

Min yngste søn og jeg havde i vinterferien ryddet op i vores kælderrum, som jeg i flere år har haft tænkt på at få ordnet og ryddet op i, fordi det var fyldt op af flyttekasser med ting og sager (og gamle minder) fra vi flyttede ind i 2011, da der ikke var plads i lejligheden, hvorfor det *midlertidig* fik plads i kælderrummet. Og da lejemålet jo var gjort betinget den 24 november 2020, og når det var baseret på grove usandheder, hvad kunne de så ikke finde på igen: foretage sig *ting* som jeg kunne få skylden for? ... fortsætte med at være flere (oppassere, herunder søn og sønnens ven) om at provokere, lyve og chikanere i en uendelighed? ... sende brev om at jeg havde opsagt lejemålet?

Vi havde derfor haft købt nye flyttekasser, fordi flere af dem i kælderen var i dårlig stand. Det blev til en del ture op til genbrugspladsen, og i tilgift et meget lettere indre over at få ryddet godt op i det hele, efter så mange år. Og oprydningen i vinterferien gjorde at blev hurtigt og nemt at komme fra lejligheden i en fart, denne onsdag den 31 marts 2021.

Jeg skrev til mit andet voksne barn og spurgte ham, om han kunne komme forbi efter arbejde, og det gjorde han. Jeg måtte sætte ham ind i alt det der var sket, og heldigvis havde han ikke haft læst den løgnagtige avisartikel. Han tog det hele overraskende roligt, og havde stor forståelse for alt det der var sket. Han kørte nogle overskydende ting på genbrugspladsen, købte lidt forsyninger af køkkenrulle og gennemsigtige affaldssække, hjalp med andet og sidste flyttelæs, og gav os husly for natten.

Vi kørte fra lejligheden kl. 22 om aftenen, efter grundig rengøring, men måtte efterlade forskelligt møblement i lejligheden og kælderen ... som vi ikke havde mulighed for få op på genbrug (man må ikke bruge en lejet bil til det).

Det har været en **velsignelse** at slippe væk fra det betændte sted og de frygtelige og forfærdelige personer. Hvilken ondskab at lægge for dagen! og over så lang tid. Det er sociopati. De er afstumpede og farlige – alle de mange der står bag.

Den indre stress vi alle faktisk havde følt og haft i månedsvis, kunne lige så stille slippe sit tag. Men dagene efter den 31 marts var specielle. Fra hændelsen om fredagen den 26 marts, avisartiklerne (Nordjyske og BT) der nåede ud til mange mennesker, ikke bare i Danmark, og så selve dagen hvor vi måtte flytte i al hast, tilmed i skræk for at fogeden pludselig ville stå i døren, ja, det gjorde alt

sammen at fx følelsen og fornemmelsen af tiden var anderledes i de efterfølgende dage. Jeg var nødt til at skrive notater om dagene, for at få samling og styr på det hele. Det er jeg glad for i dag.

Men hvem kom forbi da vi pakkede første flyttelæs, om formiddagen?? (ved 11.50-tiden.) Jo, det gjorde såmænd 'Lise Hansen's *samlever* (som altid i egen bil) og lidt efter 'Lise Hansen' og veninde (*den gode gamle* oppasser/støtteperson) i dennes bil: en 'Lise Hansen', der **fem dage** tidligere øjensynligt havde brækket ryggen foranlediget af mig! Hun pegede på sin bil i forbifarten. Men ikke nok med det, så kom de *gudhjælpemig* tilbage en times tid senere, omkring kl. 13, netop som flyttebilen med første læs var kørt.

Tidligere på dagen, ved 10-tiden, havde jeg taget billeder hele vejen rundt om 'Lise Hansen's bil fordi hun i avisartiklen havde påstået at den var smadret af mig.

Da de kommer tilbage for anden gang, tager jeg billeder, og min søn optager med sin mobiltelefon, oppe fra vinduet i lejligheden. Det gør vi fordi dette **ækle og ekstremt mentalt syge, dybt usympatiske og usædvanligt grimme menneske** lader forstå i artiklen, at hun har brækket ryggen efter jeg slog hende med stangen. Og dét ved jeg er **endnu en horribel løgn**, for det havde jeg på ingen måde kræfter til. Det er fuldstændig umuligt at hun kan have brækket ryggen foranlediget af mig, men igen afslører **de alle sammen** sig selv. Hele det forrykte set-up med alle involverede: de skræmmende mange der har været med til at søsætte så brutal en behandling af os.

Men flere løgne optræder i avisartiklen, præcis som det kommer til at gøre i politiets sigtelsesbreve af 13 april og 3 maj 2021.

Det første sigtelsesbrev får jeg den 13 april 2021, men forud for dette, må Nordjyllands Politi lige diske op med lidt chikane, sådan som vi er så vant til: af en eller anden grund skal de have fat på mig...telefonisk! Og den opringning bliver selvfølgelig til et af mine voksne børn (imens han er på arbejde), sådan som vi er så vant til³². Men min søn vil ikke udlevere mit telefonnummer (han er ikke sikker på det er korrekt at gøre) og siger samtidig at de selv må være i besiddelse af telefonnummeret, samt andre oplysninger for at kunne få fat i mig. Og lad mig lige tilføje: mit telefonnummer ER offentligt tilgængeligt, det er mine børns telefonnumre IKKE. Politiet har alle de oplysninger der er brug for i forhold til at kunne kontakte mig, eksempelvis Digital Post! Men fordi jeg tidligere har skrevet om problematikken i forhold til at politiet ringer til mine voksne børn (og mit yngste barn under 18 år) i sager mine børn intet har med at gøre, til både DUP, Statsadvokat og Rigsadvokat (osv.): eksempelvis at Østjyllands Politi ringede til mit ene voksne barn da han en tidlig morgen var på arbejde (2018), men også så sent som 9 oktober 2020 til justitsminister Nick Hækkerup, ja, så bliver det måske endnu mere sjovt at fortsætte?! En rigtig morsom chikane-leg.

³² Østjyllands Politi i statsbedrageri-sagen (2018)

Men det skal langt fra blive sidste gang.³³

Da min søn ikke indvilliger i at udlevere mit telefonnummer, hvilket politiassistenten tager ilde op og meddeler at han vil notere det i sagen, modtager jeg et brev i e-boks den 8 april: ”I forbindelse med forgæves forsøg på at kontakte dig, skriver jeg hermed til dig”. (fra *efterforskningscentret ...*):

”Vedr. henvendelse af 8 april 2021

Du skriver, at du forgæves har forsøgt at kontakte mig. Hvordan kan det lade sig gøre, når Nordjyllands Politi er i besiddelse af alle oplysninger der er nødvendige for jer at kunne kontakte mig? Endvidere skulle jeg være anmeldt til Nordjyllands Politi i oktober og november 2020.”(9 april, mit svar)

Herefter modtager jeg da første sigtelsesebrev af 13 april 2021.

Sigtelsesebrev nr. 1 og 2

Indholdet i sigtelsesebrevene er interessante. Og det er interessant at se hvad der sker med sigtelsesebrev nr. 2, da jeg kommenterer tre udvalgte punkter fra sigtelsesebrev nr. 1, på min hjemmeside.

For det første, og fuldt ud forventeligt, frafalder forholdene omhandlende *samlever* og veninde/støtteperson/oppasseren ret hurtigt. Selvsagt fordi det er 'Lise Hansen' der er *indsat* som hovedperson, og fordi jeg har dokumentation på disse støttepersoner/oppasseres grove opførsel overfor min familie og jeg: deres handlinger, navnlig *samlever*, hans opførsel imod beboere et sted han, ikke selv bor. Mit forsøg på at rejse en sag imod Hobro Boligforening og de fem andre modparter som tidligere nævnt, mislykkedes fordi jeg ikke havde *samlevers* navn og adresse. Han **må** ikke rigtig blive en del af en retssag, eller hvordan? Men hvorfor? Det er ikke så svært at regne ud. Man behøver kun at tænke tilbage på episoden den 8 oktober 2020, hvor Nordjyllands Politi kom nærmest stormende, vrede og aggressive for den ene betjents vedkommende, fordi min søns bil holdt for tæt på *den hvide bil* [*samleverens*]. Det handlede mindre om at holde for tæt, end om den særdeles penible omstændighed der fandt sted en uges tid før, hvor jeg fik lydoptagelsen af *samleveren* og hans gammelkonesladder med repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre. Det skulle ikke være sket, og var langt fra en del af planen. Efter hændelsen den 26 marts 2021 kommer *samleveren* til stedet overraskende hurtigt, iført t-shirt og ikke overtøj: han løber ikke op til 'Lise Hansen' der ligger med brækket ryg, nej han styrer i rask gang og meget målrettet hen til et par betjente, hvor de får sig noget der ligner en kollegial samtale. Da *samleveren* passerer mig (der er to betjente ved mig) siger han ”så kammede det endelig over for dig, hva! Jesus!”

Noget tyder på at det var endemålet for deres opgave. Og det var som om, de var lidt utålmodige i sidste del af februar, over at der endnu ikke var *sket noget*. Det er særdeles farlige og afstumpede

³³ Dansk politi (Justitsministeriet) fortsætter deres utilstedelige chikane af mine børn og jeg

personer vi har at gøre med.

Sigtelsesbreve nr. 1 (orange) af 13 april og nr. 2 (grøn) af 3 maj 2021:

- ”pt. ukendt adresse”

I brevets øverste venstre hjørne står mit navn, og under det, hvor adressen skulle fremgå står ”pt. ukendt adresse”, men jeg har jo folkeregisteradresse på Jernbanegade 55A, 2.tv. Ja, vi måtte flytte vores ting ud af lejligheden baseret på direktør Anders Kjær's udtalelser i artiklen af 30 marts [29], men jeg bor stadig officielt og lovformeligt på adressen. Så hvorfor mener politiet at min adresse er *pt. ukendt*? Det er et af punkterne jeg efterfølgende nævner på min hjemmeside, hvorefter min adresse fremgår i sigtelsesbrev nr. 2.

Har politiet i øvrigt været ude og banke på? Og hvis jeg ikke er hjemme, er det da fordi jeg ikke bor der længere? Hvorfra ved politiet at vi har flyttet vores ting fra lejligheden? ... Og *pt. ukendt* kommer da heller ikke til at stå i sigtelsesbrev nr. 2, hvor min folkeregisteradresse som nævnt fremgår.

- ”Siden Deres sidste henvendelse pr. e-boks, hvori du ikke oplyser dit mobilnummer eller nuværende adresse kontaktes du hermed igen pr. e-boks” (Nordjyllands Politi, Efterforskningscenter, 13 april)

I mit svar af 9 april skriver jeg: ”Jeg vil gerne have forelagt anmeldelserne skriftligt”. Det er lige meget hvor mange gange jeg oplyser dansk politi om det, de ringer alligevel til mine børn. Og det sker fordi politiet helt bevidst chikanerer os og udøver psykisk terror. De kan benytte e-boks og det er mere end rigeligt.

- ”at de står som sigtet under følgende sager, hvortil du blev sigtet d. 26 marts 2021”

Om forhold 1

- ”Forhold 1 5100-73251-00022-21 er sigtet for legemsangreb af særlig rå og brutal karakter efter straffelovens §245, stk. 1 ved d. 26. marts 2021 kl. 1426 på Jernbanegade 55A, 2.th. 9500 Hobro ved at have slået sin nabo Lise Vang Hansen mindst 4 gange i nakken, ryggen og benet med et metalrør, så denne brækkede ryggen, samt at have slået genbo; Karen Lis Hvarre mindst 2 gange på armen med et metalrør, samt at have Svend Erik Møllers briller ned af trappeopgangen”

Jeg skriver på min hjemmeside, at jeg umuligt har kunnet brække ryggen på hende, og kan dokumentere, i form af billeder og video optaget fem dage efter, hvordan hun ubesværet går rundt, endda på usikkert underlag, tilmed uden at se hvor hun træder, ovenikøbet med den ene hånd optaget af at tale i telefon. Jeg skriver samtidig, at det er interessant, at kun 'Lise Hansen' var den der kom *til skade*, og da får sigtelsesbrev nr. 2 sig en anden ordlyd, hvor begge, 'Lise Hansen' og Karen Lis Hvarre, *pludselig* får blodudtrækninger og sår. Ja, sådan kunne det muligvis være hændt, hvis jeg altså havde haft en politistav og mange flere kræfter, men sådan var virkeligheden ikke. Forresten har jeg hverken slået hende i ryggen og nakken. Jeg ramte hendes venstre arm og muligvis ben, men ikke andet.

”1. straffelovens § 245, stk. 1 – vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter, ved den 26. marts 2021 kl. ca. 14.25 på Jernbanegade 55A, 2. TH. i Hobro, at have tildelt Lise Vang Hansen flere slag mod nakke, ryg og ben med et metalrør, hvorved Hansen pådrog sig en rygfraktur og blodudtrækninger på kroppen, samt at have tildelt Karen Lis Hvarre mindst to slag mod armen med samme metalrør, hvorved hun pådrog sig sår og blodudtrækning på overarmen.”

Nu tilføjes ”*eller farlig karakter*”. Er særlig rå og brutal da ikke pr. automatik farligt? Nu pådrog Hansen sig ”*en rygfraktur*” og fik ”*blodudtrækninger på kroppen*” og Karen Lis Hvarre får både ”sår og blodudtrækning”. Igen, ja, hvis jeg havde haft en politistav ...

Om forhold 2

- ”Forhold 2 5100-77111-00369-21 Straffelovens §291, stk. 1 ved den 26. marts 2021 kl. 1426 i forbindelse med en voldshændelse at have slået på personbil med reg. nr. CL46876 med et jernrør, samt at have sparket på døren i førersiden, hvorved der kom ridser i forruden og sideruden i førersiden, samt buler i venstre tværstolpe og venstre sidedør.”

Nu er det et ”*jernrør*”. Jeg har hverken sparket på døren, eller lavet buler i bilen. Dokumentation på manglende buler har jeg i form af billeder taget den 31 marts omkring kl. 10.00. Jeg sparkede ikke til bilen, det faldt mig slet ikke ind, og ja, der kom en pletlignende ridse på forruden og en på venstre siderude, i førerside.

- ”2. straffelovens § 291, stk. 2 – hærværk af betydeligt omfang, ved den 26. marts 2021 kl. ca. 14.30 ud for, Jernbanegade 55A, i Hobro, at have at slået på personbil med reg.nr. CL46876,

med det i forhold 1 omtalte jernrør, samt at have sparket til døren i førersiden, hvorved der kom ridser i forruden og sideruden i førersiden samt bule i venstre tværstolpe og venstre sides førerdør, alt hvorved der skete skade for en pt. ukendt værdi.”

Om forhold 3

- Forhold 3 5100-77111-00409-21 Straffelovens §291, stk. 1 ved den 26. marts 2021 kl. 1426 i forbindelse med en voldshændelse mod Karen Lis Hvarre, at have taget brillerne af Svend Erik Møller³⁴ og kastet disse ned ad trappeopgangen, hvorved disse gik i stykker for i alt 6295,00 kr.

”taget brillerne af (...)” Nej, ellers tak! Jeg afværgede hans angreb med hænderne, da han kom hurtigt imod mig, **efter** at Karen Lis Hvarre havde passeret ham og gået tilbage og ind i lejligheden. Brillerne falder nogle trin ned, og jeg ved med sikkerhed at de ikke gik i stykker. Og slet ikke sådan at de gik i stykker til det beløb. Men det er vel altid rart med et par nye statsbetalte briller ... og andet statsbetalt. ”Jeg betaler til sådanne nogle som dig”³⁵... Ja, det kommer du til nu ’Lise Hansen’! I sigtelsesbrev af 13 april er forhold 1, 2 og 4 øverst (side 1), og herefter står: ”*Det er noteret i ovenstående rapporter, at du spontant erkendte forholdene, men ikke ønskede at udtale Dem yderligere uden en forsvarsadvokat.*” ”*Derudover er der oprettet følgende sager, hvortil du hermed sigtes.*”[3, 5, 6, 7, 8].

Hvordan er det muligt for mig ”*spontant erkendte forholdene*” når jeg ikke kender disse forhold endnu – ikke før jeg sidder med sigtelsesbrevet af 13 april i hænderne? ”*ikke ønskede at udtale Dem*” At jeg ikke ønskede at udtale mig skyldes, som jeg fortalte de to betjente den 26 marts, at hvad jeg har kunne fortælle i forskellige sager igennem flere år, aldrig har fået nogen betydning til min fordel. Den ene sagde, at der jo så kun ville være de andres side af sagen, men jeg sagde, at det ikke ville nytte noget.

”*udtale Dem yderligere uden en forsvarsadvokat*” er en lodret usandhed! Jeg sagde, at det ikke ville komme til at betyde noget, om jeg fik en forsvarsadvokat. Den ene af betjentene spurgte om jeg kendte en, og jeg svarede ja, men at jeg ikke ville forstyrre ham.

- 3. straffelovens § 291, stk. 1 - hærværk, ved den 26. marts 2021 kl. ca. 14.30 i opgangen på Jernbanegade 55A i Hobro at have taget fat i Svend Erik Møllers briller og kastet dem ned ad trappen, hvorved der skete skade for 6.895,00 kr.

³⁴ Retsmødet 28 maj 2021: nu fremgår der *pludselig* et billede af sagsakterne af Svend Erik Møller der har et rødt og blodigt sår på albuen ...

³⁵ En blandt flere forrykte udtalelser fra ’Lise Hansen’s ækle mund, den 26 februar 2021, hvor hun og *samlever* havde et kortvarigt ærinde i opholdslejligheden, om aftenen. Det virkede som om det var ved at være op over, i forhold til at ’noget måtte ske’. Sidste del af februar.

Om forhold 4

- Forhold 4 5100-77111-00364-21 Straffelovens §291, stk. 1 ved den 26. marts 2021 kl. 1426 at have begået hærværk mod hoveddør på adressen; Jernbanegade 55A 2.th, 9500 Hobro ved at have slået adskillige gange på døren med et jernrør, hvorved døren tog betydelig skade for et endnu ikke opgjort beløb.
- 4. straffelovens § 291, stk. 2 – hærværk af betydeligt omfang, ved den 26. marts 2021 kl. ca. 14.25 på Jernbanegade 55A i Hobro at have slået på hoveddøren til Jernbanegade 55A, 2. TH, formentlig med den i forhold 1 og 2 beskrevne metalstang, hvorved der skete skade på den pågældende dør for et pt. ukendt beløb.

NB: i forhold 1 og 2 står hhv. ”metalrør” og ”jernrør”

Om forhold 5

- Forhold 5 5100-77111-0251-21 Straffelovens §291 stk. 1 ved d. 22 februar 2021 at have skrevet med rød og sort sprittusch på døren indtil lejligheden på adressen; Bandegårdsvej 55A, 2.th, 9500 Hobro, hvor Lise Vang Hansens var bosiddende, hvilket efterfølgende ikke var muligt at fjerne fuldstændig, hvorved Hobro Boligforening led et tab på reparation af pågældende dør.

”Bandegårdsvej” ... passende navn. Jeg har dokumentation på at det var muligt at fjerne.

- 5. straffelovens § 291 stk. 2 – hærværk af betydeligt omfang, ved den 22. februar 2021 flere gange, på ikke nærmere angivne tidspunkter, at have skrevet med rød og sort sprittusch på hoveddøren og postkassen til Jernbanegade 55A, 2.TH i Hobro, hvorved der skete skade for et pt. ukendt beløb.

”Hærværk af betydeligt omfang” ... Jeg har dokumentation på at ingen skade skete.

Om forhold 6

- Forhold 6 5100-74286-0001-21 Straffelovens §268 stk. 1. ved den 28 september 2020 at fremstillet og nævnt forurettede; Lise Vang Hansen på en offentlig hjemmeside samt twitter, hvorpå der var skrevet tekst efterfulgt af #agent X, #troværdigelise, #løsgåendemissil, #Narcissist #sociopat, #Legalkriminalitet m.m. efterfulgt af billeder af forurettede taget og postet uden dennes samtykke.

Den 28 september? Nej, det er ikke sandt. Mine udtalelser om 'Lise Hansen' er desværre sande. Billede af hende tog jeg 1. november 2020 og uploadede det på min hjemmeside og senere på Twitter, og redigerede i billedet så hendes øjne var skjult. Først noget senere offentliggjorde jeg billedet uredigeret.

- 6. straffelovens § 264 a og § 267 stk. 1, ved i perioden mellem den 28. september 2020 og den 8. februar 2021, på Jernbanegade 55A i Hobro, uberettiget af have fotograferet Lise Vang Hansen, der ikke befandt sig på et frit tilgængeligt sted, ligesom tiltalte på en offentlig hjemmeside, Forlaget Nemesis samt på Twitter udbredte disse og uploadede mindst et billede af Hansen bl.a. sammen med teksten: ”#farlig, #løsgåendemissil, ”#legalkriminalitet”, ”Bestialske løgnere, for hvem det ikke er muligt at handle redeligt – og den danske stat som bidragsydere #sociopati #mytomani #Narciccist #Denmark #fascism #dkpol #dkmedier”, ”Hvor må det være mærkeligt at have forældre der lyver bestialsk om andre, så det kan få fatale konsekvenser for disse andre. Det er sociopati! Det er at være afviger. Når det sker i samarbejde med myndigheder, der er sat i verden med helt andet mål for øje, da er det = #Fascism”, ”#cynicism #extreme #evil ... #DDR #fascism” og ”Der er faktisk tale om ekstrem kynisme. Om ekstrem ligegyldighed. Om mishandling. At forsøge at ødelægge. Et genkendeligt mindset #DDR #facism #nazism...”, alt hvilket var egnet til at krænke Hansens ære.

”krænke Hansens ære”. Hansen hvem? Og hvilken ære, hvis vi taler om 'Lise Hansen'? Det er netop sådan hun og alle medvirkende har handlet: det er sociopati. Afstumpet og samvittighedsløst. I fællesskab. Nøjagtigt sådan som andre mennesker har opført sig i fællesskab igennem hele mennesket historie.

Forholdene 7 og 8 blev [forventeligt] taget ud i sigtelsesbrevet af 3 maj. Det sidste der står i brevet er følgende:

Der nedlægges endvidere påstand om konfiskation af et metalrør, jf. straffeloven § 75, stk. 2.

Der nedlægges på vegne af Himmerland Forsikring påstand om erstatning på 5.405,50 kr.

Der nedlægges på vegne af Svend Erik Møller påstand om erstatning på 689,50 kr.

Der tages forbehold for påstand om yderligere erstatning.

Forsvarerens frist efter retsplejelovens § 839 fastsættes til 14 dage.

Til afhøringen den 26 marts spurgte den ene betjent om jeg ville have stangen igen (efter sagen), og jeg smilede og sagde nej. Og sagde ja til at de gerne måtte *beholde* den. Kommaet i brillebeløbet er vist sat forkert? Men det er nok nærmere det rette erstatningsbeløb!

”Forsvarerens frist efter retsplejeloven (...)” Jeg skrev til denne beskikkede forsvarsadvokat den 17 maj, at jeg ikke ønskede ham som beskikket forsvarer. Jeg kontaktede en advokat (maj), men vidste udmærket, at jeg ikke ville høre fra vedkommende.

Om forhold 7 (13 april 2021)

- Forhold 7 5100-74286-00002-21 Straffelovens §268 stk. 1. ved den 28 september 2020 at have fremstillet forurettede; Brian Rytter Jensen på en offentlig hjemmeside samt twitter, hvorpå der var skrevet tekst efterfulgt af #ForbandedNazister, #tilhængereafdetnordkoreanskestyre, med flere, samt at have skrevet registreringsnummer på forurettedes bil, samt at have taget billeder og efterfølgende postet disse uden forurettedes samtykke.

Om forhold 8 (13 april 2021)

- Forhold 8 5100-74286-00003-21 Straffelovens §268 stk. 1. ved i april 2021 at fremstillet og nævnt forurettede; Simone Jensen på en offentlig hjemmeside samt twitter i forbindelse med et opslag omhandlende Lise Vang Hansen, efterfulgt af billeder af forurettede taget og postet uden dennes samtykke

Forventeligt blev disse forhold frafaldet, selvfølgelig fordi de er oppassere til den *indsatte* 'Lise Hansen'. Hun er den der er 'kørt i stilling', imens de andre opererer fra sidelinjen, men ikke desto mindre særdeles aktivt deltagende.

”Jeg har i dag besluttet at opgive sigtelsen mod Dem for at have foretaget uberettiget fotografering af **Simone Skau Jensen**. Det betyder, at der ikke bliver nogen straffesag. Du vil modtage en separat afgørelse i relation til anmeldelsen om uberettiget fotografering og æreskrænkelser af **Brian Rytter Jensen** [vi kan ikke være sikre på *samlever* hedder det ...]” (29 april 2021)

Alle løgnhistorierne og den tilladte begåede kriminalitet

De grove løgne kreeret af Hobro Boligforening i forening med repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre og 'Lise Hansen' kunne jeg ikke gøre noget ved. Hverken mine svar på de tre klager, og ej heller mit bidrag af 26 oktober 2020: *Uberettigede klager og underskriftindsamlinger - bemærkninger til sagen af 20 oktober 2020 ved Beboerklagenævnet* kom til at betyde noget. Det på trods af vægtig dokumentation. Og jeg kommer aldrig til at kunne stille noget op over for deres fortsættelse af løgnhistorierne, nu i avisartikler og i politiets sigtelsesbreve. Men jeg kan påpege de mange misforhold, og fremlægge den dokumentation jeg er i besiddelse af. Heldigvis.

Avisartikler fra statsmediet Nordjyske af 1 november 2020 og igen af 29 marts (formiddag) 2021, 29 marts (eftermiddag) 2021, med gengivelse i BT den 30 marts 2021 indeholdende de groveste og mest uvirkelige løgne om både mig, men også min ældste søn. Disse afstumpede ekstremister har begået alvorlig psykisk vold imod os. Uhæmmet og samvittighedsløst. Og fordi ingen af dem nogen klogskab besidder, afslører idioterne sig selv, og hele deres bevæggrund for at mishandle os på den måde.

En person ringer til mig den 20 maj, 23 maj og 27 maj 2021. I dagene før retsmødet den **28 maj 2021**. Min telefon er lukket i dagene før retssagen og derfor ser jeg ikke opkaldet af 27 maj. Meddelelse om en indtalt besked ses da jeg igen åbner min telefon sen eftermiddag den 28 maj. Jeg tror først at det er fra en advokat, fordi der er indkommet en sms fra et advokatkontor. Først 6 juni aflytter jeg beskeden. Det er fra personen der også ringede den 20 og 23 maj. Lydoptagelsen fremgår af min hjemmeside under [Thoughts on Evil and Fighting Evil Back](#).

Den 3 juni, da jeg skal se hvem en ny følger er, fordi der ofte er tale om falske profiler (hvorefter jeg blokerer dem), ser jeg at en Liv er begyndt af følge mig, og at *hendes* første tweet har datoen **29 maj 2021**. Billede af profilen fremgår ligeledes på min hjemmeside under føromtalte overskrift. Personen der ringede omtalte dage kaldte sig selv for Liv.

Det er til tider endog meget pinefuldt at opleve og være vidne til, at mennesker bag en almennyttig boligforening må lyve og begå kriminalitet imod en lejer og dennes familie: altså os, i alt det vi har været udsat for, uden at kunne stille noget op. Vi kan ikke gøre noget over for de uhyggelige og ekstremt afstumpede metoder, de involverede har taget i brug overfor os, og hvor der tilmed er taget landsdækkende medier i brug. Men der er jo netop også tale om en forening af mennesker fra både medier, politikere og statsmyndigheder. Ekstremt samvittighedsløse mennesker i et farligt fællesskab.

En stærkt samvittighedsløs gruppe af borgere - med enerådig magt og kriminelle beføjelser

Sagsakter er at finde og downloade fra min hjemmeside [Forlaget Nemesis www.ibenschartau.com](http://www.ibenschartau.com)

Der mangler fortsat nogle, men de væsentligste forefindes der.

Begge sagers mange dokumenter er gemt på flere usb-nøgler.

Aarhus Universitet

En eksamensklage, og de efterfølgende ankeklager jeg indgiver, behandles ulovligt, og en ansat bryder bl.a. straffeloven alvorligt, men på ordrer fra ledelsespersoner: en arbejdsopgave denne ansatte har fået overdraget. Det får dog ingen konsekvenser for de kriminelt involverede, til gengæld får jeg noget der ligner en *usynlig* hær efter mig:

”i potentiel og overhængende fare for at blive ramt af varmesøgende, altødelæggende eliteskyts, hvis formål er at eliminere kritiske røster, der ganske ulideligt og utåleligt (“bvadr”) skvadrer op om retfærdighed og lighed for loven” (Jeg foretager mig herefter ikke yderligere, første del, s. 34)

Danske statsmedier (2017-2021)

Danske medier kommer til at holde hånden over (bl.a.) Aarhus Universitet. Den etablerede og statsstøttede mediebranche er en fuldt ud integreret del af denne stærkt samvittighedsløse gruppe. Trods mange henvendelser fra min side, igennem flere år, har ingen danske medier, i offentlighedens interesse, skrevet om hele denne store skandalesag og demokratiske tragedie.

Advokater (2017-2021)

Ligeledes var der ingen hjælp at hente fra udvalgte danske advokaters side. Jeg tænker, de fleste er en del af omtalte netværk. Danmark er en lilleput-stat hvor *alle* kender hinanden i den slags fællesskaber. Der findes helt givet nogle få (det må være tilfældet), der forfærdes som jeg, over at være vidne til så svær en uretfærdighed, både hvad angår hele denne ubegribelige sag, men også i mange andre sager, de ser på deres vej.

Uddannelses- og Forskningsministeriet (2017, 2018)

En vægtig statsmyndighed der viste sig at være dybt involveret i bedrageri og overtrædelser af dansk lovgivning, muligvis igennem mange år, hvorfor ingen af mine henvendelser fik nogen betydning, andet end at det fik store konsekvenser for min familie og jeg, samt resten af den danske befolkning

Aarhus Universitets bestyrelsesformand (2017, 2018)

En særdeles magtfuld kvinde på en vigtig samfundspost: journalisten, politiker, erhvervskvinden etc. Connie Hedegaard, der ikke reagerede på mine henvendelser. I stedet modtog jeg, fjorten dage efter min henvendelse nr. 2, et trusselsbrev. Er hun direkte involveret i mishandlingen af mine børn og jeg i 'sagen midt i sagen'?

Retsordførere for samtlige partier på Christiansborg (2018)

Danske folkevalgte politikere ønskede ikke at hjælpe, hvorfor jeg betragter dem som aktivt involverede i sagen.

Retsudvalget (2020)

Min henvendelse om alvorlige straffelovovertrædelser overhørte Retsudvalget på Christiansborg bevidst. Flere af retsordførerne fra henvendelsen i 2018 sad i Retsudvalget i 2020. Jeg henvendte mig den 20 februar 2020, og vedhæftede Aarhus Universitets trusselsbrev af 4 juli 2018, mit svar af 4 juli 2018, og min bogs første del (februar 2020).

Institut for menneskerettigheder m.fl. (2020)

Bestyrelsen består af universitetsansatte, og der var selvsagt heller ingen hjælp at hente.

Østjyllands Politi

Har løjet igennem hele sagen, endda alvorligt, men det er normal praksis i Danmark at benytte sig af, når man arbejder i statsembeder.

Statsadvokat (2018, 2020)

Klageberettiget ... Statsadvokaten, en del af staten, er ligeledes meddeltagere, og ingenting har jeg kunne gøre ved det

Rigsadvokat (2018)

Tilsyn med ... Rigsadvokatens funktion, er som andre statsmyndigheder, en proforma-instans. Selektivt kan der udvælges sager, og egenhændigt kan sager puttes i korruptionsskuffen, og arkiveres for evigt

Justitsministeriet (2017, 2018, 2020)

Trods mine henvendelser om de bekymrende forhold jeg kan fortælle Justitsministeriet, da har de mennesker bag, i vigtige embeder, bevidst undladt at gå ind i sagen. De kan være langt

mere aktivt deltagende i hele den samlede sag, end nogen af os har lyst til at vide

Datatilsynet, Justitsministeriet (2020, 2021)

I Datatilsynets forklaringsbrev kunne jeg læse mig til, at jeg var anmeldt for chikane under §119a den 30 juni 2018 – sådan som Teamkoordinator Louise Hauptmann og Aarhus Universitet truede med i trusselsbrev af 4 juli 2018 ... Det er jo interessant, og derfor ville jeg overmåde gerne have aktindsigt i det forhold. Men det kunne tilsyneladende ikke lade sig gøre, trods flere henvendelser, telefonisk og skriftligt siden juli 2020. Og endeligt får jeg min anmodning afvist i brev fra Nordjyllands Politi den 26 april 2021 (og endnu et lignede et den 20 maj 2021):

”Vedrørende sagen med journalnummer X bemærkes det, at sagen er henlagt i medfør af retsplejelovens § 749, stk. 2. Sagen er derfor ikke endeligt afsluttet. Det fremgår af retsplejelovens § 41 d, at den, som har en individuel, væsentlig interesse i et konkret retsspørgsmål kan forlange at blive gjort bekendt med dokumenter, der vedrører en endeligt afsluttet straffesag, i det omfang disse dokumenter har betydning for vurderingen af det konkrete retsspørgsmål, hvortil den individuelle, væsentlige interesse knytter sig. Eftersom sagen ikke er endeligt afsluttet, kan jeg ikke imødekomme Deres anmodning om aktindsigt efter retsplejelovens § 41 d på nuværende tidspunkt.

Jeg har dernæst overvejet at imødekomme Deres aktindsigtsanmodning efter bestemmelsen om meroffentlighed i retsplejelovens § 41 h. Side 2 Vurderingen af, hvorvidt der med hjemmel i retsplejelovens § 41 h kan meddeles aktindsigt i straffesager er en afvejning af, på den ene side, hensynene bag reglerne om tavshedspligt og videregivelse af personoplysninger om borgere samt borgernes berettigede forventning om, at politiet ikke deler akterne i straffesager med udenforstående personer eller organisationer, medmindre dette er strengt nødvendigt, overfor, på den anden side, Deres interesse i at få aktindsigt i det omhandlede materiale. De har ikke nærmere begrundet Deres interesse i at få det omhandlede materiale, hvorfor jeg efter en samlet vurdering har valgt ikke at imødekomme Deres anmodning om aktindsigt efter princippet om meroffentlighed i retsplejelovens § 41 h. Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på, at Deres interesse i at få aktindsigt i det ønskede materiale ikke findes at overstige hensynet til tavshedspligten og sagens parterers interesser.”

(anklager Majbrit Bak, 26 april 2021,

Nordjyllands Politi)

Afgørelsen er klageberettiget til ... Statsadvokaten ... (haha)

Hvis disse statsinstitutioner var frie, stærke og uafhængige af hinanden, ville dette ikke forekomme. *Man* ville undersøge studiekoordinator Vibeke Kjær Nielsens [Datatilsynet] påstand, og finde frem til anmeldelsen – og give mig aktindsigt i en anmeldelse der omhandler mig. Det er min bevæggrund for aktindsigten. Men borgere i statsembeder bestemmer selv, og det gør ikke noget hvis disse bryder loven og sender manipulerende, udspekulerede, løgnagtige og ulovlige afgørelser efter os andre, fuldstændig som de har lyst til. Og netop derfor er der selvfølgelig tale om et ualmindelig fælt og stærkt korrupt statsamarbejde, som jeg kun kan få øje på må komme fra meget magtfulde mennesker. Der er afgivet ordre, og alle samarbejder som man ville gøre i et forhærdet diktatur. Eksempelvis det tidligere DDR.

Civilstyrelsen, Justitsministeriet (2020)

De afslog (så godt som forventeligt – der var en snert af håb) min anmodning om fri proces til at sagsøge Aarhus Universitet, Østjyllands Politi og Uddannelses- og Forskningsministeriet

Procesbevillingsnævnet, Justitsministeriet (2020, 2021)

Stadfæstet af dette nævn (selvsagt)

Jeg afslørede kriminalitet begået af folk der er for fine at retsforfølge, der ikke behøver at stå til ansvar for deres ugerninger, hvilket affødte mere kriminalitet af flere forskellige samfundsinstanser, bl.a. af dem der skal tage sig af kriminalitet ...

Derfor hele denne næsten uvirkelige historie, en stor del af den danske befolkning er frataget at komme til at kende til

Og nu skal der formentlig betales ved statskasse no. 1 ...

Tilføjelser juni 2021:

Retsmødet den 28 maj 2021, involveredes ustandselige selvudlevering og dombogen Ja, der skal nu betales ved statskasse no. 1, selvfølgelig skal der det, og dét udelukkende foranlediget af omtalte omsiggribende bedrageri. Et brutalt bedrageri jeg kastede lys over, og aldrig opgav at forfølge. Dét var alligevel og tilsyneladende en alt for stor ydmygelse for flere *fine - vigtige* og *rigtige* - implicerede. Derfor gav det sig selv: sådanne uhæmmede og utæmmede *emsige* pøbelborgere kan vi ikke ustraffet have rendende rundt. Sådan har det altid været, og sådan vedbliver det at være. Til alle tider.

Udskrift fra dombogen af **4 juni 2021** indeholder udsagn der **ikke** blev sagt på retsmødet den 28 maj 2021, og **mangler** udsagn der **faktisk** blev sagt på retsmødet.

Det er der nok ikke noget unormalt i ...

Jeg skal nu i fængsel for noget jeg ikke har gjort,
og det er der bestemt heller ikke noget unormalt i ...

Allerede på mit notepapir s. 1 fra retsmødet, skriver jeg **Aftalt** og tegner en ring rundt om ordet.
”Hun har fået lov at lyve” skrev jeg og tilføjede ovenstående.

Det var meget tydeligt. Anklageren siger flere gange under retsmødet ”voldsomme skader” om det 'Lise Hansen' skulle have pådraget sig. Det er uhyggeligt. For det er simpelthen grov løgn. Det er vanvittigt og forrykt. Alt sammen! At vi har så upålidelige umennesker i den slags livsvigtige embeder. At vi har sådanne umennesker der uden at blinke handler på den måde. I et land vi kalder for et demokrati.

Jeg var fuldt ud klar over, at sandsynligheden for at netop sådan et scenarie kunne udspille sig, ville være tæt på sikkert som *amen* i kirken, og derfor ønskede jeg hverken at tale med den udpegede beskikkede forsvarer i tiden op til retsmødet, og derfor heller ikke udtale mig under retsmødet. Jeg havde ganske enkelt ikke lyst til at deltage, når jeg vidste det ville være fuldstændig formålsløst. **Alt** det der var gået forud!, flere måneder (og år) før, herunder Boligrettens råd (fremgår af min hjemmeside med tilhørende sagsdokumenter), og politiets helt åbenlyse involvering bl.a. cementeret på baggrund af deres udtalelser til statsmediet Nordjyske den 29 marts (kl.10.17)³⁶ med groft usandt indhold, og som jeg kunne læse mig til få dage før retssagen, hvor de udtaler at der ”tidligere skulle have været episoder på adressen”: det er en ualmindelig grov løgn – ja, da vidste jeg jo godt hvor alting bar henad. Og jeg har en formodning om at det endnu ikke er ovre ...

Den beskikkede forsvarer sagde flere gange, i pauserne, at han syntes jeg skulle fortælle om

³⁶ Nordjyske kreerer endnu en artikel om eftermiddagen

eksempelvis sociale forhold, for på den måde at kunne undgå at skulle i fængsel, men i stedet få en betinget dom og samfundstjeneste eller eventuel fodlænke. Det indvilligede jeg (fortrydeligt) i til sidst, på trods af at dommeren ikke på nogen måde lagde skjul på hvor hun stod. Tværtimod.

Notepapir s. 23: ”kl.1205 dommer mener ikke samfundstjeneste kan blive muligt jf. sagen”

Der var pause til 12.45. Kort før kl. 13 svarer jeg på spørgsmål fra den beskikkede forsvarer (for at det kan blive §244 og ikke §245). Der voteres i 5 min.

Notepapir s. 25: ”Ikke: samf.tjeneste eller betinget straf”

Og hendes slutsalut udspiller sig som følgende: hun vil sige noget til mig, et ord eller råd med på vejen viser det sig, da jeg netop har rejst mig, hvori hun siger at jeg skal holde op med de skriverier for ellers ses vi snart herinde igen. Jeg svarer bekræftende ja, og siger ”hvis ikke der bliver retfærdighed”. Da gør hun en kraftig bevægelse med hovedet og overkrop så hendes hår står hende om hovedet, imens hun siger ”du skal ikke være fræk!”

Noteret på det lille notepapir³⁷ da jeg kom ned i bilen:

”nu skal du holde op med det skriveri – for ellers ses vi [snart] herinde igen

”Du skal ikke være fræk” efter jeg sagde at hvis der [ikke] bliver retfærdighed så sagde jeg ”hold da op – det var godt at få med”

Renskrevet note, 1 juni:

”Da jeg var på vej over til døren, og de andre sad og gloede på mig, sagde hun, at hun ville sige til mig/give mig et ord med på vejen – og jeg når at tænke om det er noget venligt (haha) og så siger hun at nu skal jeg holde op med det skriveri, for ellers ses vi snart herinde igen. Jeg svarer bekræftende ja, hvis der ikke bliver/kommer (kan ikke huske nøjagtig hvilket ord) retfærdighed, hvorefter hun gør et hård bevægelse med hovedet (så håret står om hovedet) og overkroppen og siger ”Du skal ikke være fræk!” - hvorefter jeg helt spontant udbryder, imens jeg spærrer øjnene op - ”Hold da op!” ”Det var godt at få med”

³⁷ Jeg havde taget en håndfuld A4-papirer med, to farver og en kuglepen til retsmødet. 30 ark viste der sig at være, hvilket var nøjagtig så godt som nok, på nær til selve domsafsigelsen, hvor jeg fandt en Zalando-seddel i handskerummet, som jeg kunne notere det sidste på. Dommerens slutreplik noterede jeg lettere chokeret i bilen lige efter jeg om derved. I forvejen ville jeg ikke have de 30 noteudfyldte papirer med op til domsafsigelsen – jeg kunne godt have benyttet en bagside – men jeg var ikke helt sikker på ikke at blive taget med til afsoning med det samme, selvom den beskikkede forsvarer smilende, næsten i latter, sagde at det ikke ville ske på dagen.

Jeg kan slet ikke forstå hun må! Det er jo politi og anklagemyndighedens bord! Det er mit eget valg hvad jeg vil bruge mit liv på, og politi og anklagemyndigheds arbejde at sigte *lovovertrædelser*³⁸. Derefter kommer hun ind i billedet og skal tage stilling til om der skal fældes dom. Tænk, at sige sådan til mig, at jeg ikke skal være fræk, som om jeg er et barn. At jeg bekræfter at vi ses igen snart, hvis ikke der bliver eller kommer retfærdighed er da en ærlig sag, fra min side. Det har jeg da lov at ytre og mene. Hun var forrykt, og burde ikke sidde i så vigtigt et hverv – men det gælder alle dem jeg er oppe imod. ”

Note af 28 maj 2021, s. 28:

”Skumgumme[i] på røret **Ikke fremvist røret i dag i retten**”

Renskrevet note af 1 juni 2021:

”forsvareren sagde på et tidspunkt omkring røret, konstaterende ”det har politiet konfiskeret”. Men hvorfor? Og hvorfor skal det ikke i retten som bevismateriale? Fordi der er det bløde håndtag? Og hvorfor er der påstand om konfiskering i sigtelsesbrevet/anklageskriftet, hvis det allerede er konfiskeret? I stedet for at konstatere det, kunne forsvareren jo bore i det meget relevante spørgsmål: hvor er *gerningsvåbnet*?!”

Var det fordi det havde et blødt håndtag?

'Lise Hansen' havde i øvrigt tykt tøj på, hvilket tilmed ses på billeder taget af hende. Hun hævder at have stået foran sin ulåste dør, hvorefter jeg ifølge anklager (retsmødet 28 maj) skulle have tildelt hende mindst 10 slag (første sigtelsesbrev er der tale om mindst 4, i andet sigtelsesbrev skrives der ”flere slag”)

”Omkring 3-4 dage efter overfaldet kunne hun se mærker på kroppen efter ca. 10 slag, heriblandt slag på ryggen. Da tiltalte slog, holdt tiltalte røret med begge hænder.” (dombog af 4 juni 2021)

Hvorfor fremgår det ikke af sigtelsesbrevene (af 13 april og 3 maj) at der er tale om ca. 10 slag??

'Lise Hansen' afværger (bemærkelsesværdigt) **ikke** de mange slag eller skubber mig væk ... Lise Hansen' har **ingen** afværageskader! ...Alligevel har hun voldsomme skader ifølge anklageren. Det hele foregik i løbet af få sekunder.

”sammenholdt med karakteren af volden og den farlighedsgrad slag med et rør af pågældende art har, og de betydelige skader som er påført Lise Vang Hansen” (Dombog af 4 juni 2021)

³⁸ Jeg har ikke begået lovovertrædelser i alt det jeg kan fortælle: det er [sandheden](#), men også i Danmark er det forbudt at være ærlig og redelig.

”Ej heller frakturmistanke” (ibid).

Under retssagen bekræfter 'Lise Hansen' på dommerens forespørgsel, at hun er blevet CT-skannet ... det fremgår ikke af dombogen ... i stedet står der ”Ej heller frakturmistanke”.

Det meget alvorlige og uomtvistelige problem (for mig og alle andre borgere) er at 'Lise Hansen' aldrig nogensinde fik hverken *betydelige* skader eller *voldsomme* skader: hun nåede **ikke** at blive skadet! Jeg havde slet ikke kræfterne, og muligvis heller ikke modet til det. Jeg har **aldrig** slået ”ca. 10 gange” og **aldrig** med to hænder. Jeg sagde det til mine børn de følgende dage, at jeg ikke ramte dem særlig hårdt på nogen måde. Og derfor vidste jeg! da mine børn genfortalte hvad der havde stået i BT bl.a. om at hun skulle have brækket ryggen, at det var en helt ufattelig syg løgn. Endnu en i den endeløse række. At de alligevel var villige til at gå så langt, undrede mig kun kortvarigt.

Jeg tager nu den straf, de besluttede sig for jeg skal have, fordi jeg **ved** meget nøjagtigt hvorfor det alt sammen er og blev sat i værk. De har alle udleveret sig selv og hinanden fuldstændig åbenlyst.

Note af 28 maj 2021 s. 21:

”Paraply, troede han (med stof på)
som om der er løst stof på” .

Repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarres relation Svend Erik Møller sagde at der på røret var noget blødt. Det tog han sig god tid til at fortælle – uden tvivl til visse personers dybe fortrydelse ...

Endnu en alvorlig omstændighed i alt det andet, er den, at mine børn nævnes i dombogsudskriftet: udtalelser ytret af det ækle umenneske 'Lise Hansen'. Det gik fra at være min ældste hjemmeboende søn i Beboerklagenævnet og i aviser, til nu at gælde *mine sønner*. **Ingen** af mine tre sønner har noget som helst med retssagen at gøre. **Ingen** af dem er anmeldt, sigtet eller dømt for noget. **Ingen** har nogensinde klaget over dem. De har **aldrig** gjort andre noget. Alligevel har de har **ingen** mulighed for at forsvare sig, men fremgår nu af en dombog, et retsdokument. At det kan lade sig gøre er forrykt. Forrykt i alt det forrykte.

Det ekstremt ulækre umenneske, sociopaten, fik igennem hele forløbet lov til uafledigt at fortsætte sine bestialske løgne selv i et retssal under en dansk domstol.

Dommeren, som alle andre i den samlede sag, afslørede sig selv. Danmark har nøjagtigt taget sig sådan ud som jeg skrev i bogens første del ”**Danmark er korrump**” (Jeg foretager mig herefter ikke yderligere, s.12)

Forbløffende mange ressourcer er brugt i dette fiktionsagtige hævnstogt. Men uden tvivl må det være en stor og bitter fortrydelse for dem alle, at jeg opdagede deres bestialske forehavende.

Tremmely forude

Mit lejemål, hvor jeg og min familie boede igennem næsten ti år, blev gjort betinget den 24 november 2020 på baggrund af grove usandheder kreeret af Hobro Boligforening og tre beboere der var aktive i varierende omfang, og kulminationen på det hele blev at jeg skal i fængsel for noget, jeg ikke har gjort:

Repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre og 'Lise Hansen' var særdeles aktive sammen med Hobro Boligforeningen i forhold til ualmindeligt grove usandheder, der tilmed kunne dokumenteres som usande. Og som nævnt kunne de tilmed begå straffelovovertrædelser ganske ubekymrede. Den tredje beboer, Tove Andersen, er bekendt med disse lovovertredelser begået i hendes navn. Til at begynde med, da jeg opdagede bedrageriet, forestillede jeg mig at hun måske ikke var klar over, at der i de tre klager, i hendes navn, forekom tekst i form af håndskrift og underskrift, der ikke tilhører hende. Jeg skal ikke kunne bedømme om hun faktisk er indehaver af underskriften på første klage af 22 maj 2019, men under alle omstændigheder skriver hun da under på både usandheder og også på en konflikt hun ikke har overværet og været vidne til. I næste klage af 17 juni 2020 optræder der **tre forskellige underskrifter** fra Tove Andersen. Ret mageløst! *Hun* skriver en tekst med usandt indhold, og underskriver igen på en konflikt hun ikke har været en del af og været vidne til, og *hun* skriver under på usandheder. Det samme gælder for tredje klage af 8 oktober 2020. Da der den 1. november 2020 er en artikel i Nordjyske, fyldt med ubegribelige løgnhistorier (skal jeg senere erfare), ses på billedet til artiklen repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre i selskab med en yngre kvinde. Artiklens fulde længde kommer jeg først til at læse den 25 maj 2021, og her fremgår det at den yngre kvinde ikke i familie med Karen Lis Hvarre, som jeg først forestillede mig, men barnebarn af Tove Andersen. Dette barnebarn Rikke Betzer lyver i artiklen, og da blev jeg endeligt klar over at Tove Andersen faktisk *er* fuldt ud klar over kriminaliteten hun har begået sammen med Hobro Boligforening, repræsentantskabsmedlem Karen Lis Hvarre og 'Lise Hansen'. De har begået grov kriminalitet i det forehavende der var sat i værk som intet mindre en hævn. I forsøget på at ødelægge ikke bare mig men også mine børn.

Ingenting kunne jeg som sagt stille op. Og jeg vidste at det heller ikke ville være muligt i forhold til fortsættelsen af deres løgnhistorier og kriminalitet, nu under en dansk domstol og foran en dommer.

'Lise Hansen' nævner aldrig sin *samlever* på noget tidspunkt igennem hel sagen, selvom han har været en aktiv og meget kynisk aktør (blandt flere). Han udtaler sig heller aldrig til eksempelvis Nordjyske. Og 'Lise Hansen' lyver ved at sige hun er alene ved flere lejligheder hvor han faktisk er til stede. Ved den ene af disse hændelser er Nordjyllands Politi vidne til det faktum. Alligevel lyver 'Lise Hansen' om det i Nordjyske! Hun lyver i det hele taget, i alt hvad der kommer ud af hendes

grimme mund, og som om hun har fået penge for det ... men mon ikke også det netop er tilfældet?!

Alt det omkring *benægtelsen af samlevers tilstedeværelse* (og eksistens) har jeg skrevet om på min hjemmeside og i sagsakter. Ved retsmødet sidder han som *tilskuer* på en stol, ud af et par stykker, der står langs en væg, og da 'Lise Hansen' skal vidne svarer han bekræftende at han er 'Lise Hansens kæreste. Det *interessante* er at han ikke skal vidne ... Nej, selvfølgelig ikke, og *vi* er klar over hvorfor.

Alle puslespilsbrikkerne passer samme i det billede jeg måtte stykke sammen hen ad vejen, foranlediget af indimellem sære uoverensstemmelser med 'dem inde ved siden af' og hvor det efterhånden blev klart, selv om det tog tid, at 'Lise Hansen' og Co. var på et bestillingsarbejde. En (arbejds) sag i sagen.

Et sidste forsøg

Jeg udbad mig betænkningstid efter dommen på 6 måneders ubetinget fængsel. Betænkningstid fordi: hvad skulle det nytte at anke, overfor så korrupte statsmyndigheder stablet op som betonelementer fra en vis anden nedrevet mur – et sygt system jeg ikke andet end har mødt på min vej og været vidne til, igennem (især) de sidste fire år? Men jeg ville så forfærdelig gerne se de kriminelle uslinge svare for sig, og se dem *riste over et sagte bål*, med en dygtig advokat ved min side. I det mindste bare dét. Lige meget med fængsel. Bare dét at kunne se fjolserne være på glatis. Der skulle nemlig ikke ret megen spørgen ind til løgnhistorierne, før deres tomme kulsorte øjne flakkede rundt i de grimme hoveder.

Jeg meddelte retten i Aalborg den 9 juni 2021, at jeg ville anke.

Som et sidste forsøg, **før** retsmødet den 28 maj 2021 havde jeg haft henvendt mig til en advokat der virker ordentlig og oprigtig, først via brev og derefter mail. Jeg hørte ikke noget. Det er jeg vant til. Men da jeg åbner min telefon efter retsmødet, er der en sms fra advokatens sekretær. Jeg ringer op med det samme, men telefonen bliver ikke taget.

Den efterfølgende uge, havde vi et ærinde ikke langt fra advokaten, og jeg tænkte at prøve en sidste gang. Jeg gik op på advokatkontoret og talte da med en advokatsekretær, der fortalte mig at den anden sekretær jeg søgte, ikke var på kontoret denne dag, men at hun kunne bede hende ringe tilbage til mig.

Jeg talte da med advokatens sekretær en times tid senere, der forhørte sig lidt om hvad sagen handlede om, og hvor det var i landet. Hun sagde, hun ville tale med advokaterne, og ville vende tilbage senere. Da hun gjorde det, fortalte hun at advokaten og heller ikke en kollega til advokaten kunne, men at en tredje kollega muligvis ville kunne, da denne indimellem havde sager i det område

af Danmark.

Denne tredje advokatkollega havde heller ikke mulighed for tage sagen, men ville gerne kontakte en (fjerde) advokat, i en anden del af landet, og denne advokat ringede da efterfølgende til mig.

Jeg forklarede endnu engang om sagen i store træk, men da også denne advokat hørte hvor det skulle udspille sig, var det også for langt væk. Da advokaten foreslog at kontakte en (femte) advokat nær det område, blev jeg opgiven indeni, og var ikke lige med det samme med på ideen, men indvilligede dog tøvende. Ikke længe efter besluttede jeg mig for opgive, og skrev til retten i Aalborg den 10 juni om aftenen, at det ikke var muligt for mig at finde en beskikket advokat til sagen. Jo, jeg ved da godt at vi alle har krav på en beskikket advokat, og bliver det tildelt, men hvad skal jeg bruge en eller anden advokat til, der ikke for alvor er på min side? Ingenting. Det ville blive samme scenarie om igen.

Det var uendelig sødt af dem alle at henvise til andre kollegaer og ovenikøbet at kontakte disse, der så efterfølgende kontaktede mig. Uendelig sødt. Men når man har været vidne til, igennem mange år, hvordan advokater ikke har nogen problemer med at påtage sig sager (med stor mediebevågenhed) uanset hvor advokaterne så selv måtte komme fra og hvor retssagen i øvrigt foregår, da lød det bare som den sædvanlige samme sang jeg før har hørt og mødt i årevis, i mine forsøg på at opnå retsbeskyttelse og retfærdighed. Jeg orkede det ikke. Jeg tror ikke på nogen af dem mere. Det kunne ikke lade sig gøre. Den femte advokat har haft skrevet en sms, og advokatsekretæren til første advokat ligeledes, for at høre om jeg havde haft talt med den kollega hun kontaktede. Igen, jeg orkede ikke mere. Så grov og helt ufattelig kynisk en sag (i sagen) burde jeg ikke skulle tigge og bede om hjælp til. Enhver advokat burde finde sagen af yderste vigtighed. Ligeså gælder det mediehuse. Det ville have gavnet mange tusinder andre mennesker end *blot* min familie og jeg. Det ville have gavnet Danmark. Men officielt skulle det altså ikke lykkes mig at opnå noget som helst, der har med et anstændigt retssamfund at gøre. Til gengæld ved **alle** involverede, aktive som passive aktører, meget nøjagtigt hvor vi står henne uofficielt i den samlede sag, hver især! Og det kommer de aldrig nogensinde at kunne tage fra hverken min familie, jeg eller Danmark. Uanset hvad de brutale og bestialske umennesker ellers måtte have i tankerne fremover. Ugerningerne går aldrig væk.

Dokumentation er ubrugeligt for *almindelige* borgere som min familie og jeg. Benævnelsen retsbeskyttelse er en satanisk vittighed og by i ... Nordkorea. Danmark er dybt korrupt.

Sådan ligger landet

– og længere er den ikke

Afslutningsvis

”det er en pinsel, til deres store fornøjelse, at skulle skrive og læse deres ekstreme løgnhistorier, nu når jeg gennemgår og renskriver notaterne, og også da jeg skulle gennemgå sagsakter og avisartikler før retssagen (til udgivelse om morgenen den 28 maj). En pinsel. At lyve så ekstremt om andre. I det hele taget at de kan få sig selv til det. Bevidst at gøre så meget skade som det er dem muligt (hvad har de ellers af planer?). At de har fået lov til deres bestialske forehavende. Det er ganske forfærdeligt!” (renskrevet note af 1 juni 2021 fra notepapir af 28 maj 2021 s. 26: ”Skader, særligt 'Lise' Voldsomme skader (politiattest)”)

Den **4 juni 2021** på vej til arbejde, blev min søn stoppet og tilbageholdt af Østjyllands Politi i over 45 minutter. Han havde ingenting gjort andet end at være på vej til arbejde en tidlig morgen, som så mange utallige andre tidlige morgener for at passe sit arbejde. Han sad i sin bil under hele forløbet, og da betjentene mobbeagtigt havde flere kommentarer til bl.a. billedet i hans kørekort og spurgte om han var fra Sjælland (tsk!), rullede han vinduet op så det var helt lukket, og ventede på at kunne få lov til at køre.

Vi slipper aldrig af med den danske stats hævngherrige mishandlinger.

At alle de mange magtmisbrugende lovovertredere har følt sig så truede af afsløringerne, er for mig et stort kompliment og fylder mig med stolthed.

When you see corruption,
when you see injustice,
you speak up.
You don't just shut up
and say it's none of my business

Manal-al-Sharif

Bilag

Rekommanderet brev til landsformand Helene Toxværd og næstformænd Poul Munk og Lars Dohn for Lejernes LO

Nedenstående brev er sendt via mail den 19 juni 2021 til Lejernes LO med att: til landsformand Helene Toxværd, samt som rekommanderet brev med tre kopier til samme, samt til næstformændene Poul Munk og Lars Dohn:

19 juni 2021

Til landsformand for Lejernes LO,
og medlem af den Europæiske Lejerbevægelse,
Helene Toxværd

” - Men det er altid boligretten, der i den type sager afgør, om en lejer skal opsiges. Derfor tager processen lang tid, men det er prisen for at leve i et retssamfund. Det at miste sin bolig er en alvorlig sag, så derfor har borgerene øget retsbeskyttelse, forklarer Helene Toxværd, formand for Lejernes Landsorganisation.

Hun har ikke kendskab til konflikten i Hobro Boligforening og siger, at der er langt i mellem sager, hvor lejere bliver smidt ud på grund af overtrædelse af regler om skik og orden. De fleste retter ind, når sagerne når beboerklagenævnet.

- Så ved man, at det alvorligt, siger Helene Toxværd
Hun understreger, at Lejernes Landsorganisation står på begge sider i den slags konflikter. Man vil gerne beskytte den enkelte lejer mod at blive smidt på gaden. Men vi har også en interesse i, at boligområderne fungerer, siger hun” (Nordjyske, 1 november 2020)

Den 1 november 2020, i artiklen i Nordjyske, kunne avislæsere (herunder lejere) i bl.a. Danmark læse følgende udtalelser af dig, i din egenskab af **formand for Lejernes LO**. Jeg fik først læst artiklen den **25 maj 2021** da en bibliotekar via Infomedia åbnede og printede den (de) ellers låste artikel ud for mig.

På daværende tidspunkt, den **1 november 2020**, var sagen du hævder ikke at kende, endnu ikke afgjort i Beboerklagenævnet.

På daværende tidspunkt havde mit bidrag til sagen af **26 oktober 2020** været i Beboerklagenævnets hænder i **fem dage**, hvis det ellers var kommet så langt at alle nævnets medlemmer havde det i hænde på tidspunktet for artiklen! Jeg afleverede det personligt til kommunens sekretariat den 27 oktober 2020 om formiddagen.

I sådanne sager skulle der efter sigende være en repræsentant fra Lejernes LO der varetager en plads i kommunernes Beboerklagenævn. Efter afgørelsen den **24 november 2020** ringede jeg efterfølgende til jer, Lejernes LO, København, for at komme til at forstå hvordan en repræsentant fra jer kunne godkende betinget lejemål i sagen, sagsakterne taget i betragtning. Det undrede mig, hvis altså ikke det viser sig, at repræsentanten er lokal og tilmed en del af et usundt fællesskab (og vedkommende *tilfældigvis* havde læst sin formands udtalelse som citeret ovenfor!). Derfor ringede jeg til hovedkontoret i København. Jeg har nemlig alvorlige erfaringer med og for – retssamfundsmæssigt – hvordan borgere i vigtige embeder misbruger disse embeder groft og uretmæssigt, sådan at andre borgere ingen reel retsbeskyttelse oppebærer ...

Det var med forfærdelse at erfare, at du som formand for Lejernes LO udtalte dig i denne sag af alle sager. Dine udtalelser faldt i omtalte artikel, og derfor kan det selvsagt ikke adskilles fra artiklens ensidige og særdeles subjektive sigte, uagtet din understregning af at I er på begge sider i sådanne sager. Du kunne have valgt at udtale dig efter nøje kendskab til sagen og efter at der forelå en afgørelse i Beboerklagenævnet.

Hvad er i grunden *begge* sider? Udlejers side? De andre lejeres side? Min og min families side? Ingen, absolut ingen har bistået os.

Hele denne sag er af stor alvor og af meget, meget grov karakter: for alle lejere i Danmark! Og jeg er bange, virkelig bange for, at du på en eller anden måde allerede da var klar over hvad sagen i virkeligheden handler om.

Mit lejemål blev gjort betinget på baggrund af grove usandheder, der kunne dokumenteres som usande.

Jeg modtog tre klager på halvandet år: af **22 maj 2019**, **17 juni 2020** og **8 oktober 2020**.

De to første klager fungerede samtidig som **advarsler**. I tredje klage bliver jeg informeret om at sagen sendes til Beboerklagenævnet. Jeg er derfor aldrig først blevet informeret om klagerne og efterfølgende fået lov til at give min version, og ikke mindst dokumentation til min og min families fordel.

De tre klager er fra hhv. repræsentantskabsmedlem i afdelingen og beboer siden 2018, og en nyligt indflyttet person og beboer siden 2020. Klagerne får de hinanden til at underskrive, herunder en anden beboer. De skal endvidere ikke dokumentere deres påstande. Disse beboere, i samarbejde med Hobro Boligforening, **lyver dokumenteret** for at få sat en familie på gaden. Der lyves groft i sagen, **formand Helene Toxværd!**

Min familie og jeg har været udsat for grov chikane – alvorlig psykisk vold! - især igennem de sidste mange, mange måneder, men også år. **Dokumenteret** i sagsakter, **formand Helene Toxværd!** Er du

klar over hvilke konsekvenser det har haft, og fremover får??

Denne sag er af usædvanlig grov og meget alvorlig karakter. Og som jeg nævner, både her og i sagsakterne, har det betydning for samtlige lejere i hele Danmark! Der er **tilmed** begået **straffelovovertrædelser** i sagen. **Dokumenteret!** Af Hobro Boligforening og føromtalt beboere. Men fordi Nordjyllands Politi af *uransagelige* årsager **også dokumenteret** lyver groft i samme sag, i udtalelser **bl.a.** til samme avis, er det ikke muligt for mig at anmelde de ekstremt bekymrende og alvorlige forhold. Det var heller ikke muligt for mig at få sagen prøvet i Boligretten alene fordi jeg manglede navn og adresse på en modpart og beboers *samlever* i sagen. Denne *samlever* og modpart har ligeledes **dokumenteret** opført sig særdeles groft overfor min familie og jeg.

Spørgsmålet er om politiets bevæggrund for at lyve, er den samme som din bevæggrund for at udtale dig til en statsstøttet landsdækkende dansk avis *uden* kendskab til sagen, og inden at sagen endnu var afgjort i Beboerklagenævnet?? En avis hvis medarbejdere var og er stærkt subjektive til fordel for de løgnagtige, kyniske, afstumpede og kriminelle personer der er en del af denne ubegribelige sag. Personkarakterstikker der efterhånden passer på bekymrende mange med kendskab til hele den samlede sag - aktive som passive aktører.

Jeg ved, at det kun er et spørgsmål om tid før en overvejende del af den danske befolkning, i offentlighedens interesse, bliver informeret om denne ekstremt forrykte og ubegribelige historie.

Iben Schartau Schow